

SEMNAL

Revista elevilor, pentru elevi...

Colegiul Tehnic de Transporturi Brasov, 2014

Din cuprins:

Traseu educational.....	p3
Documentar.....	p4
Olimpiade si concursuri.....	p5
Ne unesc limba, traditiile si istoria.....	p10
Despre pasiuni.....	p12
Actiuni comunitare.....	p17
Creatii ale elevilor.....	p19
Scrisori de dragoste.....	p22
Deci...se poate!.....	p23
De ce vor tinerii sa castige bani?.....	p26
Câteva activități din școală.....	p28
Scoala Altfel-2014.....	p32
Portret de profesor.....	p41
De la profesori adunate.....	p41
Gandurile unui absolvent.....	p53
Scrisoare de la absolvenți.....	p55

"Nu disprețui lucrurile mici; o lumânare poate face oricând ceea ce nu poate face soarele niciodată; să lumineze în întuneric"

Octavian Paler

Dragii mei,

Vă invit într-o nouă incursiune în viața școlii noastre.

Și de această dată, continuând tradiția, ne-am propus să prezentăm în paginile revistei aspecte relevante ale activităților derulate în *CTT* în anul școlar 2013-2014, cu speranța că vor rămâne mărturie peste ani asupra eforturilor dar și bucuriilor și realizărilor noastre.

Deși viața de școlar pare mereu aceeași, cu lecții, teme, activități educative extrașcolare și extracurriculare, proiecte și programe educaționale, olimpiade, concursuri și examene, noutatea și ineditul sparg adesea rutina, căci preocupările și pasiunile elevilor noștri ne surprind și ne încântă în egală măsură.

Aceste momente frumoase, unice au coborât din sufletele și mințile noastre în paginile revistei și, în încercarea de a opri ceasornicul grăbit, le-am așternut pe hârtie, le-am imortalizat în poze, am împărtășit opinii, gânduri, îngrămădind în câteva pagini o parte din experiența trăită într-un an de zile.

Și așa s-a născut o altă ediție a revistei Semnal pe care v-o dăruim cu drag.

Mulțumesc colectivului de redacție și, nu în ultimul rând, tuturor actorilor care au fost protagoniștii acestei noi "piese": profesorilor, elevilor noștri dragi și celor care sunt tot timpul aproape de noi, părinți și reprezentanți ai comunității.

Vă doresc lectură plăcută!

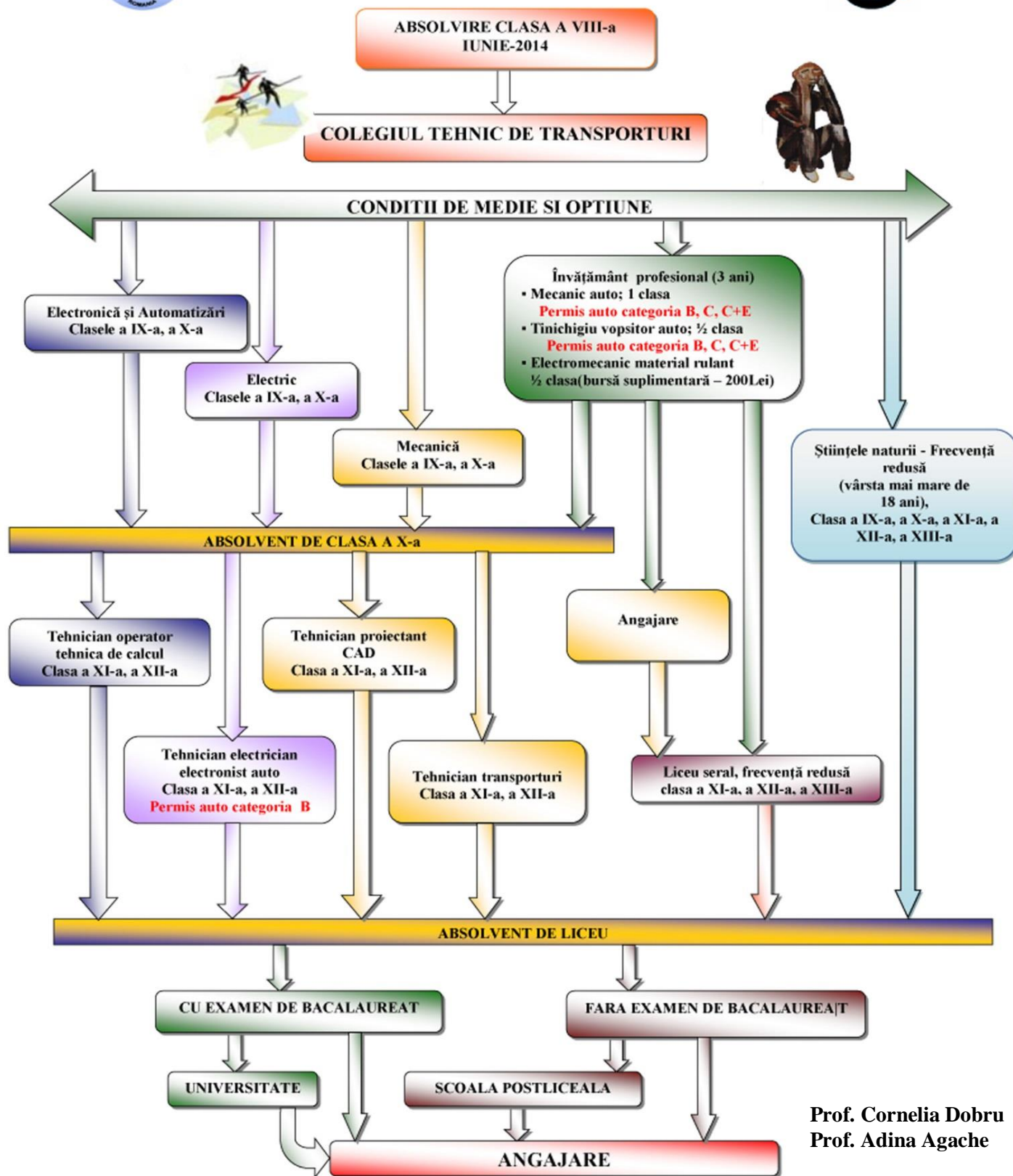

COLEGIUL TEHNIC DE TRANSPORTURI BRAȘOV

"Cunoașterea este prin ea însăși putere"

TRASEU EDUCAȚIONAL

Prof. Cornelia Dobru
Prof. Adina Agache

Documentarul specializărilor

1. Tehnician operator tehnică de calcul – Domeniul: Electronică

Absolventul va putea să realizeze:

Configurarea, instalarea, întreținerea și depanarea unui sistem de calcul; instalarea softului specializat, configurarea și întreținerea rețelelor de calculatoare.

Absolventul va putea ocupa orice post de lucru, din orice domeniu în care se utilizează calculatorul (inclusiv domeniul feroviar) în firme de comercializare a sistemelor de calcul, firme de exploatare și întreținere a sistemelor de calcul, rețelelor de calculatoare, servere de internet, orice firmă care are în întreținere sisteme de calcul și practică instalarea și utilizarea softului specializat.

2. Tehnician electrician electronist auto - Domeniul: Electric

Absolventul va putea:

-Să intervină la partea electrică și electronică a mașinii (iluminat, pornire, confort, etc), la sistemele de acționare electrică, hidraulică (mecanism motor, direcție, frână, ambreiaj, răcire).
-Obține permis categoria B cu școlarizare gratuită.

Absolventul va putea ocupa un post de lucru în firme care comercializează autovehicule, firme care efectuează lucrări de întreținere și reparații la autovehicule (service-uri auto), firme care exploatază un parc auto de autovehicule.

3. Tehnician proiectant CAD-Domeniul: Mecanic

Absolventul va putea :

Să realizeze scheme electrice cu ajutorul calculatorului, să proiecteze și să execute desene în AUTOCAD să realizeze desene 3D în modul „multiview” și în perspectivă, să realizeze un desen tehnic complex.

Absolventul va putea ocupa un post în firme care comercializează automobile, firme care efectuează lucrări de întreținere și reparații la automobile (service-uri auto), orice firmă care exploatează un parc de automobile, ca operatori de transport marfă sau persoane;

4. Tehnician transporturi-Domeniul- Mecanic

Absolventul va putea:

Să organizeze activități de manipulare a mărfii, să planifice activități de transport, să stabilească starea tehnică a mijloacelor de transport, să planifice realizarea reviziilor tehnice să monitorizeze activitățile de reparare a mijloacelor de transport.

Absolventul va putea ocupa orice post de lucru, din orice domeniu în care se utilizează calculatorul și aplicațiile CAD în firme de proiectare în domeniul Construcțiilor de mașini, firme de proiectare în domeniul construcțiilor, firme de proiectare și design în diverse domenii (arhitectură, industrie, sistematizări)

5. Mecanic auto-Domeniul Mecanic

Absolventul va putea:

- evalua funcțional, calitativ și cantitativ starea părților mecanice ale automobilelor;
- executa operații de reglare, ajustare, instalare, întreținere și reparare la sistemele, mecanismele și instalațiile automobilelor
- **conduce și exploata** autovehiculele pentru depanare la locurile solicitate de clienți, **carnet de conducere B,C**

Posibile locuri de muncă:

- firme specializate în lucrări de diagnosticare, întreținere și reparații auto;
- orice firmă ce exploatează un parc de automobile;
- conducător auto profesionist.

6. Tinichigiu vopsitor auto -Domeniul Mecanic

Absolventul va putea:

- identifica și remedia defecte ale cadrului sau caroseriei automobilelor;
- realiza protecția anticorosivă și terosonică a caroseriei și estetica automobilului.

Posibile locuri de muncă:

- firme specializate în lucrări de diagnosticare, întreținere și reparații auto;
- orice firmă ce exploatează un parc de automobile;
- conducător auto profesionist.

7. Electromecanic material rulant -Domeniul Electric

Absolventul va putea:

- identifica și remedia defecte în instalațiile de frână, confort, siguranță și vigilență la vehiculele feroviare cu tracțiune electrică și Diesel;
- Să intervină la partea mecanică a acestor echipamente.

Posibile locuri de muncă:

- Orice domeniu de activitate care folosește utilaje și echipamente acționate electric;
- Ateliere de reparații vagoane și locomotive.

Prof. Cornelia Dobru
Prof. Adina Gache

Olimpiade și concursuri

Olimpiada Națională a Sportului Școlar, **FOTBAL**,

Numele elevului	Clasa	Etapa	Rezultat obținut
Lișiță Florin Bajcsi Dragoș Hulboacă Mihai Sofonea Mihail Fogoroși Sebastian Rusu Raul Iliescu Dorel Ciopraga Bogdan Andrieșan Casian Boția Vlăduț Blotor Adrian	XIIC XA IB XA XA IIA XB XA XA XID XA	-etapa pe microcerc -etapa pe județ -etapa interjudețeană	Premiul I
		Etapa națională	Mențiune

Olimpiada Națională a Sportului Școlar, **RUGBY - TAG**,

Numele elevului	Clasa	Etapa	Rezultat obținut
Nastase Raul Isac Daniel Bokar Radu Dumitrascu Iosif Deac George Deak Robert Larion Alexandra Cutieru Marian Rosu Florin Rosu Marian Lunca Samuel	XB XA XID XB XIIA XIIA XA IXE IXE IXE XB	- etapa pe microcerc -etapa pe județ	Premiul II

Olimpiada Națională a Sportului Școlar, **BASCHEȚ**,

Numele elevului	Clasa	Etapa	Rezultat obținut
Costache Andrei Dionisie Bogdan Popovici Iunut Vrabie Vlad Cheta Cosmin Hantea Sebastian Tudor Stefan Morariu Denis Iliescu Marian Alexandru Rares	XIA XIA XIC XIIC XIC XIC XIA XB XB XIC	- etapa pe microcerc	Premiul II

Pregătiți și îndrumați de prof. ELENA BANIȚĂ

Colegiul Tehnic de Transporturi participă în fiecare an școlar la competițiile sportive din cadrul Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar, la diverse discipline sportive.

În anul școlar 2013-2014 liceul nostru s-a înscris la următoarele competiții sportive: fotbal pe teren redus, rugby-tag, baschet băieți.

Echipele reprezentative ale liceului sunt antrenate și conduse de d-na profesoară BANIȚĂ ELENA.

În anul școlar 2013/ 2014, echipa de fotbal pe teren redus, a reușit o performanță deosebită calificând-se, în premieră, la etapa națională a Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar.

Astfel, pentru ca echipa reprezentativă de fotbal a liceului să ajungă la etapa națională a Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar a parcurs următoarele etape:

- Etapa pe microcerc, unde participă în competiție cele 8 licee din microcerc, și unde echipa a obținut LOCUL I;
- Etapa pe județ, unde participă cele mai bune 8 echipe din județul Brașov, câștigătoare etapele pe microcercuri, unde echipa a obținut LOCUL I;
- Etapa zonală, unde participă câștigătoarele etapelor județene; la această etapă au participat următoarele județe: Brașov, Cluj, Covasna, Harghita, Mureș, Sibiu. Această etapă a fost una deosebit de dificilă, deoarece ne-am măsurat forțele cu licee sportive, cu clase speciale de fotbal. La această etapă am obținut, după o competiție dificilă, LOCUL I.
- Etapa națională, unde participă cele mai bune 8 echipe ale liceelor câștigătoare ale etapelor zonale. La această etapă echipa liceului nostru, a fost dezavantajată de organizatorii competiției care nu au ținut cont de regulamentul de organizare a competiției de fotbal pe teren redus, care precizează că în sală mingea de joc folosită este mingea oficială de futsal, organizatorii impunând ca minge de joc, mingea de fotbal pe teren mare, care este mai mare și care sare foarte tare.

Deși am făcut demersuri pentru a se respecta regulamentul ONSS, acest lucru nu s-a întâmplat, astfel că echipa de fotbal care a jucat în toate fazele competiției cu minge regulamentară de futsal, a fost nevoită să joace cu o minge inadecvată pentru competiția la care participam.

Cu toate acestea echipa s-a comportat exemplar obținând la finalul competiției un binemeritat LOC V.

Iată și echipa:

De la stânga la dreapta:

Lișiță Florin XIIC, Blotor Ion XA, Andrieșanu Casian XA, Iliescu Marian XB, Sofonea Mihail XA, Hulboacă Mihai an I școala Profesională, Ciopraga Bogdan XA, Rusu Raul XIB, Căpitan de echipă- Boția Vlăduț –XID Bajcsi Dragoș XA

A mai făcut parte din echipă elevul **Peter Marius- XIB**, participant doar la etapa națională.

FELICITĂRI!!!

În anul școlar 2013-2014 liceul nostru a participat la competiția de rugby-tag, disciplină sportivă unde echipa este mixtă, formată din băieți și fete. Pe tot parcursul jocului echipa este obligată să aibă în teren cel puțin o fată.

Echipa de rugby-tag a liceului, este formată din următorii elevi:

De la stânga la dreapta, rândul de sus: **Cutieru Adrian IXE, Deak Robert XIIA, Isac Daniel XA, Roșu Florin IXD, Lunca Samuel XB, Năstase Raul XB, Dumitrașcu Iosif XA, Bokar Radu XID,**

Rândul de jos: **Prof. Baniță Elena, Roșu Marian IXD, Larion Alexandra XA, Deac George XIIA**

Ei au obținut LOCUL II la etapa județeană a ONSS

FELICITĂRI!

În anul școlar 2013-2014 liceul nostru a participat la competiția de baschet băieți, unde a obținut Locul II, la etapa pe microcerc.

Iată și echipa:

De la stânga la dreapta, rândul de sus: **Morariu Denis XB, Vrabie Vlad XIIC, Cheța Cosmin XIC, Popovici Ionuț XIC, Costache Andrei XIA,**

Rândul de jos: **Tudor Ștefan XIA, Dionisie Bogdan XIA, Iliescu Marian XB, Rareș Alexandru XIC, Hantea Sebastian XIC.**

FELICITĂRI!

prof. ELENA BANIȚĂ

Rezultate la Olimpiada tehnică, 2014-faza județeană

<i>Nr. crt.</i>	<i>Specializarea</i>	<i>Domeniul</i>	<i>Clasa</i>	<i>Elevul</i>	<i>Rezultat obținut</i>	<i>Cadre didactice care au pregătit elevul</i>
1.	Tehnician telecomunicații	Electronică și automatizări	XII	Deac George	I	David Alin
2.	Tehnician telecomunicații	Electronică și automatizări	XII	Bența Daniel	Mențiune	David Alin
3.	Tehnician operator tehnică de calcul	Electronică și automatizări	XI	Bînzaru David	Mențiune	Dobru Cornelia
4.	Tehnician operator tehnică de calcul	Electronică și automatizări	XI	Radu Ionuț Cătălin	Mențiune	Dobru Cornelia
	Tehnician electrician electronist auto	Electric	XI	Gavril Dragos Mihai	III	Cilinghir Iulia
	Tehnician electrician electronist auto	Electric	XI	Grigoraș Robert	Mențiune	Cilinghir Iulia
6.	Tehnician Transporturi	Mecanic	XI	Odobasa Silviu Mihai	Mențiune	Enescu Daniela Băiașu Iulia Ducaru Corina Agache Adina

Rezultate la Concursul de chimie "Petru Poni", 2014

<i>Nr. crt.</i>	<i>Specializarea</i>	<i>Domeniul</i>	<i>Clasa</i>	<i>Elevul</i>	<i>Rezultat obținut</i>	<i>Cadre didactice care au pregătit elevul</i>
1.	Tehnician electrician electronist auto	Electric	X	Popovici Viorel Adrian	III	Malihin Daniela
2.	Tehnician electrician electronist auto	Electric	X	Dănăilă Cătălin Constantin	II	Malihin Daniela

Concursul de chimie "Petru Poni"

Sunt ani buni de când chimia se studiază la liceele tehnologice într-o oră pe săptămână, doar la clasa a IX-a două ore, iar orientările elevilor noștri sunt altele, către materiile de specialitate, eventual. Ne luptăm cu simbolurile, valențele și diferența între fenomene fizice și cele chimice. Olimpiadă de chimie? Concurs cu cei de la liceele teoretice și de științele naturii? Elevii noștri nu mai puteau concura la nivelul altei programe. Așa s-a născut ideea unui concurs între elevii de la liceele tehnologice, mult mai corect, chiar dacă aici participă și cei de la protecția mediului, cu ore de laborator și cultură chimică mai multă în programa școlară. De patru ani se numește concursul de chimie "Petru Poni" și are etapă națională. În fiecare an au participat elevi din școala noastră. Rezultatele obținute nu ne-au clasat la la final de listă, dar nici primii, până când doi colegi și prieteni, Dănăilă Cătălin Constantin și Popovici Viorel Adrian au răspuns solicitărilor mele de a munci mai mult decât pentru orele de curs. Cei doi prieteni au pornit pe un drum interesant, pregătire pentru un concurs de chimie, profilul lor fiind tehnic, specializare electromecanic, alături de profesorul de chimie care în fiecare an a pregătit elevi pentru acest concurs, dar acum munca în echipă a dat rezultate: premiul III și mențiune anul școlar trecut, 2012-2013, când cei doi erau în clasa a IX-a A, respectiv premiile II și III, anul școlar 2013-2014, clasa a X-a A. Acestor doi elevi le adresez cuvinte de laudă și prețuire pentru onoarea făcută școlii prin rezultatele lor, însă doresc să-i amintesc și pe ceilalți care s-au pregătit și au muncit și să le mulțumesc cu acest prilej. În anul școlar 2011-2012, aceștia sunt: Florea Georgiana Andreia(clasa a IX-a C), Cercel Bogdan Vasile(clasa a IX-a D), Carp-Mititelu Alexandra, Odoaba Silviu-Mihai și Toma Constantin (clasa a IX-a F), iar în anul școlar 2013-2014 s-au prezentat și elevii din clasa a IX-a A, Cojocaru Anița, Rotariu Ana-Maria și din clasa a IX-a B, Cocă Alexandru Andrei și Drilea Andrei Tăchiță.

Îmi doresc ca aceste cuvinte să fie un imbold și pentru alți elevi ai școlii noastre, cu dorință de studiu și afirmare, în același timp.

Prof. Malihin Daniela

Olimpiada de chimie

Mă numesc Popovici Viorel Adrian și sunt elev în clasa a X-a A la Colegiul Tehnic de Transporturi Brașov.

În clasele a IX-a și a X-a am participat la olimpiada de chimie. În urma desfășurării etapei pe școală a Concursului de chimie "Petru Poni", eu și Dăniilă Cătălin, colegul meu, am fost selectați de doamna profesoară Daniela Malihin să participăm la etapa județeană. Așa că, cu ajutorul doamnei profesoare, ne-am pregătit suplimentar și ne-am prezentat la desfășurarea probelor de concurs.

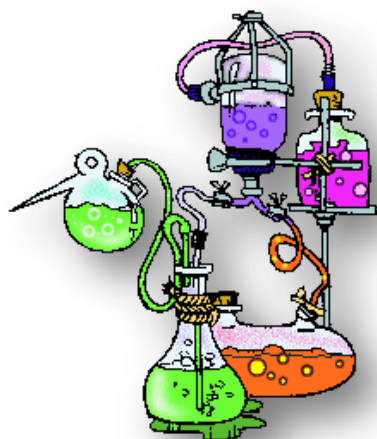
În clasa a IX-a, cum era prima olimpiadă la care participam, am avut emoții mari, mă tot gândeam ce subiecte vom primi, cât de greu o să fie, dacă sunt destul de pregătit, aveam o mulțime de întrebări de acest fel. Într-un final, după ce am dat proba, toate emoțiile au trecut deoarece m-am descurcat bine. Apoi au început să apară alte emoții, știind că trebuie să primim rezultatele mult așteptate, iar eu vroiam să știu cât de bine m-am descurcat și nu vroiam să mă fac de râs sau să o dezamăgesc pe doamna profesoară, care m-a ajutat foarte mult, și nu în ultimul rând, ar fi fost în joc și reputația școlii. Am primit rezultatele. Am luat mențiuni. Am

fost foarte bucurat. Am fost al patrulea din peste douăzeci de elevi de la licee tehnologice din tot județul.

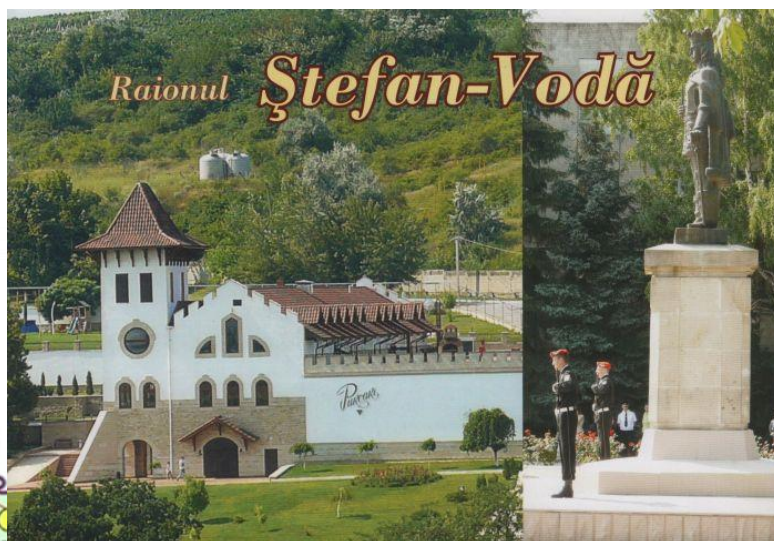
Vine și clasa a X-a, când ne prezentăm la a doua olimpiadă, numai că, de data aceasta știu cum să-mi stăpânesc marile emoții și pregătindu-mă mai bine, învățând și exersând mai mult, am reușit să iau un loc bun, locul al treilea. Am fost foarte emoționat când am aflat!

Pot spune că, această experiență a celor două olimpiade la chimie m-a ajutat foarte mult să mă dezvolt, să știu să învăț, am început să înțeleg mai repede materia și m-a determinat să merg la concursuri și la alte obiecte, unde m-am descurcat destul de bine. Vreau să particip în continuare la aceste olimpiade sau concursuri.

Popovici Viorel Adrian, Clasa a X-a A

Mă numesc *Murzac Ion* și sunt elev în clasa a XII-a B la Colegiul Tehnic de Transporturi Brașov. M-am născut în *Republica Moldova, Raionul Ștefan-Vodă*, un oraș fantastic, cu o

varietate de tradiții istorice și culturale. Orașul Ștefan-Vodă este situat în partea de sud-est a țării. Am absolvit școala generală în localitatea natală în anul 2010. Am terminat cu succes cele nouă clase cu o medie foarte bună.

M-am hotărât să plec din Moldova și să-l urmez pe fratele meu mai mare, care terminase deja colegiul în România și la acel moment era student la Universitatea Politehnică din București. Astfel am reușit să scap de sistemul bolnav și corupt de învățământ din Republica Moldova. Zis și făcut: m-am decis să merg la Ambasada României din Chișinău și să-mi încerc norocul pentru a intra în România la studii. În scurt timp de la depunerea dosarului, am primit un răspuns favorabil, fiind admis la Colegiul Tehnic de Transporturi din Brașov, primul trecut pe lista mea de opțiuni. De altfel, fratele meu mă sfătuisese să merg la Brașov, oraș montan, frumos, curat, cu

oameni drăguți și prietenoși. În plus, aveam deja aici doi prieteni din localitatea mea natală, care ulterior m-au ajutat și susținut pe parcursul studiilor.

După bucuria reușitei, vara a trecut repede și iată-mă ajuns în luna septembrie. Era timpul să vin la Brașov. Foarte greu m-am desprins de meleagurile natale în care mi-am petrecut cea mai frumoasă perioadă a vieții mele, dar cu marea dorință de a cunoaște o lume nouă, am plecat de acasă.

Ajuns la Brașov mi-am întâlnit colegii, care m-au primit foarte bine și imediat m-am integrat în colectivul clasei. Am cunoscut și profesorii clasei, care mi-au plăcut de la început. Sistemul de învățământ de aici mi s-a părut interesant, atragându-mă în special metodele de predare ale profesorilor, dar și modul în care eram motivați să învățăm. Anii de liceu s-au scurs repede. Am petrecut patru ani frumoși alături de prieteni și de profesori, iar acum regret că a trecut timpul atât de repede și că îmi termin studiile. A fost o experiență frumoasă, o perioadă a acumulării, am învățat o mulțime de lucruri noi, m-am îmbogățit sufletește și m-am maturizat.

Revin asupra orașului meu natal, care poartă numele unui mare domnitor al Moldovei: Ștefan-Vodă. Reședința Raionului Ștefan-Vodă este orașul Ștefan-Vodă. Raionul se află la circa 110 km de capitala țării și, practic, la aceeași distanță de orașul-port Odesa din Ucraina.

Autostrada ce leagă aceste două urbe întretaie raionul pînă la hotarele țării în partea de sud-est și trece prin postul vamal moldo-ucrainean Palanca. Cetatea Albă este situată la doar câteva zeci de kilometri de hotarul raionului cu Ucraina în partea de sud a teritoriului. Aceasta este o regiune nistreană, și tot în acest raion începe stepa Bugeacului. Relieful predominant este cel de câmpie, dar sunt și zone deluroase în mare parte împădurite.

În Ștefan-Vodă se regăsesc monumente istorico-arheologice, cum ar fi vechile cetăți de pământ din localitățile medievale de pe Nistru, dar și rămășițele străvechii cetăți Palanca. Un adevărat tezaur sunt bisericile din aceste localități, care conservă în ființa lor fiecare etapă a istoriei, unele fiind considerate monumente de importanță națională.

Agricultura și industria prelucrătoare sunt ramurile dominante în economia raionului, cu un potențial în creștere.

Acest raion se distinge prin unica zonă pedoclimaterică, identică cu cea a „împărăției vinului” — Bordo, Franța. E vorba despre zona viticolă de la Purcari, ce cuprinde podgoriile satelor nistrene din vecinătate. De aici vine faima vinurilor „Negru de Purcari”, „Roșu de Purcari”, „Merlot”, toate distinse cu medalii de aur și argint la concursuri internaționale de gen.

Raionul are o populație de 70.620 locuitori. Structura etnică a populației este următoarea: români, ucraineni, ruși, bulgari, găgăuzi, armeni, beloruși și evrei.

În acest an s-au împlinit 96 de ani de la unirea Basarabiei cu România. Studenții basarabeni din Brașov, în colaborare cu autoritățile locale, au organizat o serie de manifestări prin care să marcheze evenimentul istoric din 1918 și, totodată, să creeze o legătură mai strânsă între brașoveni și cetățenii veniți din Republica Moldova aici.

În prezent, la Brașov studiază 250 de tineri moldoveni, la Universitatea Transilvania. În plus, există o comunitate semnificativă de basarabeni, stabiliți aici după terminarea studiilor, dintre care unii își desfășoară activitatea în domeniul afacerilor.

Evenimentul din 27 martie 1918 a deschis drumul către înfăptuirea Marii Uniri de la 1 decembrie 1918, când neamul românesc s-a întregit în granițele unei singure țări.

Emoționant este mesajul unui tânăr basarabean postat pe un afiș, realizat în cadrul activității culturale „Basarabia - File din poveste”: „Nu, eu nu pot să mă satur de România, patria nu mă poate dezamăgi, este unica mea avere și unica mea speranță”. România adevărată nu e construită din fraze politice goale, lipsite de substanță, sau din manifestări populiste. Emisiunea televizată, intitulată „A cui va fi Basarabia”, pune astfel în mod implicit o falsă problemă. Basarabia nu este o marfă, nu e vandabilă și nici de împrumut și, prin urmare, disputa adânc înrădăcinată în conștiința unora, privitor la stăpânirea Basarabiei nu-și găsește justificarea.

Un lucru e limpede: Basarabia aparține basarabenilor, iar basarabenii sunt români.

Despre pasiuni...

Sunt membru al Ansamblului Transilvănean Vulcan

Totul a început atunci când o doamnă profesoară din Codlea a hotărât să facă un ansamblu în comuna noastră. Noi, cei din comuna noastră, am acceptat și am început repetițiile. La prima repetiție ne-a fost foarte greu, dar cu un pic de răbdare și cu multă atenție am început să prindem gustul dansului. După trei luni am și avut primul spectacol în comuna Vulcan, ținut la Căminul Cultural Vulcan. Au fost și emoții... dar totul s-a terminat cu bine. După acest spectacol, am fost nevoiți să învățăm noi dansuri

pentru pregătirea unui alt spectacol. A urmat participarea noastră la spectacolul de "Ziua Vulcanului", "Zilele municipiului Codlea".

M-a impresionat faptul că totul a început cu o paradă cu cai frumoși împodobiți. Am participat atât noi cu Ansamblul Transilvănean Vulcan, cât și Ansamblul Măgura Codlea, pregătiți tot de instructora noastră, profesor Drăgușin Angela. Acum avem în pregătire dansul „Purtata de Făgăraș”, cu care ne vom prezenta la următorul spectacol. Suntem foarte uniți și dornici să păstrăm vie tradiția locală, dar și pe cea din alte zone românești.

Zilele Municipiului Codlea "Kronenfest"

0,21 si 22 Iunie 2014

Bajcsi Gabriel Dragoș, clasa a X-a A

Pasiunea mea Bmx

BMX este numele unei biciclete nu prea mare, folosită la sărituri și la scheme. La început mă uitam la videoclipuri pe YouTube cu tot felul de scheme, și mă

tot gândeam să încerc și eu, dar părinții mei nu au fost de acord ca să-mi cumpăr un BMX. Mă tot plimbam cu bicicleta unui prieten și așa au văzut că mă descurc

destul de bine. S-au hotărât astfel, să-mi cumpere o bicicletă. Mai întâi am avut un BMX mai ieftin. După ce am început să fiu mai sigur pe ceea ce făceam, bicicleta pe care o aveam am considerat-o prea grea și m-am hotărât să-mi strâng bani, să vând bicicleta pe care o am și să-mi cumpăr o alta mai performantă. Părinții au zis că e prea scumpă, dar eu nu m-am lăsat și m-am apucat să-mi strâng bani. În vară, de ziua mea, părinții mi-au făcut cadou bicicleta dorită. Eram foarte fericit și așteptam cu nerăbdare să ies afară să mă duc în parc (Skate Park de la Hidromecanica sau Skate Park din Tractorul). Următoarea zi am ieșit afară cu bicicleta și m-am dus în parc să încerc tot felul de trick-uri (scheme). Chiar dacă am căzut, nu m-am lăsat și-am tot încercat acel trick până mi-a ieșit. Acum am un an de când mă dau pe BMX, nu sunt profesionist, sunt încă începător, trebuie să-mi cumpăr protecție (cască, tibiere), dar plăcerea a rămas la fel de mare.

Chiric Alexandru, clasa a IX-a A

Arta karate-ului se învață într-o viață de om

Mă numesc *Denisa Vornicu*, și sunt în clasa a XII-a. Încă din primele clase mă atrăgeau sporturile jucate în echipă, precum fotbalul.

Totul a început în jurul vârstei de nouă ani, când vărul meu (de aceeași vârstă cu mine) m-a rugat să-l însoțesc la un antrenament de karate, care se desfășura în sala de sport a Școlii Generale Nr. 8. Acesta a fost momentul cheie al vieții mele, simțeam că acest sport mă atrage ca un magnet. Nemaivând stare, chiar de-a doua zi, am și mers la primul antrenament.

Intenționez să vă povestesc câte ceva despre arta reprezentată de acest sport și despre trăsăturile și avantajele unui practicant de Karate. Mai întâi vă mărturisesc că pentru mine karate-ul este ca o "sârbă". Îmi place să mă bat la fel de mult, precum îmi place să dansez !!!

La început m-am familiarizat cu colegii, antrenorii, cu exercițiile și principiile de bază. În scurt timp, după o lună, am participat la primul meu concurs,

unde ... am pierdut. Dar cum un război nu-i pierdut dintr-o singură luptă, nu m-am descurajat, dimpotrivă m-a determinat să merg mai departe, să am încredere în capacitatea mea de luptă. Ambiția și spiritul meu energic nu s-au resemnat. Așa cum se spune - curajul reprezintă capacitatea de a înfrunta situațiile limită, adică de a învața să îți combați temerile.

Puterea de a continua am găsit-o în sprijinul acordat de antrenori, precum și de părinții mei. Cuvintele antrenorului m-au încurajat : „Karate este precum apa care fierbe; dacă nu menții focul la o temperatură înaltă (printr-un antrenament continuu), apa devine caldută.”

Mulți fac greșeala de a crede că practicarea karate-ului, nu te învață decât să te aperi și să te bați. Aceștia nu știu că orice formă de Karate este construită pe baza unei filozofii (budo). Fondatorii Karate-ului au preluat această filozofie și au mulat-o pe mișcări. Astfel au realizat niște principii de luptă. Un practicant care va înțelege mișcărilor ușor, ușor, urmărind procesul invers, va ajunge la filozofie și va observa că fiecare procedeu reprezintă, o lecție de viață, un fapt care se petrece zi de zi.

Loviturile adversarului nu sunt altceva decât probleme pe care le întâmpinăm în viață. Nu poți executa un blocaj, dacă nu știi traiectoria loviturii, așa cum nu poți lua decizii, dacă nu știi toate datele problemei cu care te confrunți. Învățăm astfel să avem răbdare și să ne stăpânim emoțiile până în momentul în care lovitura s-a apropiat suficient de mult ca să putem avea o reacție fără riscuri.

Pe scurt, vreau să vă relatez despre stilul „Ashihara Karate” pe care îl practic, la clubul - „Happy Fighters Karate Club Brașov” – din care fac parte. Se spune despre Ashihara Karate, că este unul dintre cele mai noi și mai complexe sisteme de arte marțiale din lume. Ideea de la care a pornit fondatorul lui Kancho Hideyuki Ashihara, a fost aceea de a crea un sistem nou, numit "fighting karate". Acest sistem presupune că într-o situație de luptă reală, există numai *Învingători* și *Învinși*. Pentru a reduce posibilitatea de a fi lovit și pentru a ne pune la adăpost de un posibil atac, este necesară o abordare rațională a luptei din toate punctele

de vedere. În timp ce sistemele de arte marțiale tradiționale pun foarte mare accent pe tehnici ce nu mai au legătură cu lupta de stradă, fără reguli, Ashihara Karate încearcă o abordare mult mai eficientă și mai realistă. Acolo te „descoperi” și îi „descoperi” pe alții, cu bune și cu rele. Mai târziu am înțeles și asta...descoperi că ești normal, că ți-e frică. Și asta e cel mai bun semn ca ești normal!

Antrenamentele au loc pe arena de la Liceul cu Program Sportiv.

Aș menționa câteva puncte tari ale acestui sport:

- Răbdarea și verticalitatea vor deveni calitățile unui practicant de Karate așa cum, de fapt, ar trebui să fie calitățile oricărui om.

- Karate cultivă corectitudinea și gândirea pozitivă.

- Tehnica interioară, mentală, este mai importantă decât tehnica fizică, dezvoltând dorința de auto-depășire.

- Karate te învață să ai încredere în tine, să fii mai responsabil

- Karate te învață să fii ordonat, nu doar cu lucrurile, ci și în gândire.

În acest sport se începe cu centura albă – odată cu purtarea chimonoului.

Primul meu examen în arte marțiale a fost pentru tresa roșie. La campionatul național de Ashihara Karate în anul 2013, am obținut locul al doilea și titlul de campioană mondială, la categoria de -18 ani și 55 de kg. Această victorie a reprezentat unul din visele mele, realizat cu multă trudă, voință, perseverență și încredere în forțele mele.

Denisa Vornicu, clasa a XII-a

Despre pasiunea mea

Pasiunea mea este desenul. El pentru mine reprezintă exprimarea gândurilor, sentimentelor și punctul meu de vedere asupra lumii. M-am apucat de desen la vârsta de 5 ani, văzându-l pe bunicul meu, care e pictor, cum picta niște tablouri pentru niște clienți. Am rămas impresionată de ceea ce a realizat el cu câteva vopsele, niște pensule și o pânză. După aceea am mers acasă și mi-am luat foaie de hârtie și niște culori și m-am apucat de desenat. Am făcut un desen aproape la fel ca al lui. A doua oară când am mers la bunicul meu i-am arătat desenul meu și s-a bucurat foarte mult pentru că el ar vrea să îi urmez meseria.

Așa că mi-a dat și mie o pânză mai mică, vopsele și pensule și am pictat împreună un tablou pe care îl are și acum. M-am simțit minunat, am simțit o

căldură sufletească pe care nu pot să o descriu în cuvinte.

Desenul înseamnă curaj, iubire, încredere, dăruire, speranță. Nu suntem artiști, ci simpli oameni care încearcă magia culorilor, desenul nu ne face mai bogați ci ne întărește inimile de fiecare dată când suntem încătușați. Privește o secundă în jurul tău, lumea care ți se arată pare agresivă, dacă o privești atent vei observa că pe lângă maldărul de gunoaie se află un strop de culoare. Încearcă, visează, dăruiește și descoperă lumea prin desen!

Subțirel Damaris, clasa a IX-a A

Hobby-ul meu.

Totul a început în anul 2008 când unchiul meu m-a întrebat dacă vreau să fac parte din echipa lui de rugby. A fost un moment de gândire profundă, deoarece mi s-a părut un sport dur pentru vârsta mea de 12 ani. Atunci, el mi-a spus să merg să văd un meci pentru că aparentele înșală.

În week-end am fost să văd meciul de rugby și nu mi s-a părut atât de dur precum se spunea la televizor.

Am început să merg la antrenamente în fiecare săptămână învățând regulile de bază.

În primii doi ani de rugby am jucat mijlocaș la grămadă (**demi** de mele), iar în următorii ani și până în prezent, am jucat aripă sau fundaș.

Am participat la multe programe competiționale unde am ocupat primele locuri în clasament.

Anul trecut, când am devenit elev al Colegiului Tehnic de Transporturi, am participat la competiția de rugby pe licee, iar echipa noastră a obținut locul I pe județ și locul IV pe țară. Pot spune că este o poziție foarte bună ocupată de liceul nostru, fiind prima dată când participăm la un turneu final.

Nici profesorii, nici elevii nu au crezut în noi, n-au sperat să ajungem atât de sus în clasament deoarece noi suntem mai puțin dezvoltați fizic și nu avem

nici masă musculară necesară, comparativ cu ceilalți concurenți care au participat la competiție.

Fiind uniți, am reușit împreună să trecem de echipele bune și am dovedit că "buturuga mică răstoarnă carul mare".

Vestea cea bună pentru mine a venit anul acesta când domnul antrenor ne-a selectat la echipa de seniori.

Unii oameni spun că rugby-ul este un sport plin de huliganism, lipsit de fairplay, dar nu este adevărat, dimpotrivă rugby-ul este un sport în adevăratul sens al cuvântului.

Isac Daniel, clasa a X-a A.

Drumeție la Piatra Mare

Într-o dimineață de sâmbătă, din timpul verii, am vorbit cu niște prieteni și am hotărât să mergem într-o excursie la munte. Ne-am adunat până la urmă

șapte, dintre care patru fete și am început pregătirile pentru excursie. Când am terminat, am pornit la drum cu bucurie și poftă de aventură. Am ajuns la Cotul Donului unde am făcut un popas.

Un domn ne-a avertizat că trebuie să fim atenți pentru că era o zonă pe unde mai veneau urși și mistreți. Noi nu am luat în seamă avertismentul domnului, ne-au intrat spusele pe o ureche și au ieșit pe cealaltă.

Cu voie bună am continuat drumul. La un moment dat am ajuns la un izvor și am oprit să reușim sticlele cu apă. Atunci am observat în depărtare un urs și ne-am amintit de spusele aceluiași domn.

Ne-am panicat și am fugit în sus spre cabană. Am avut marele noroc că ursul nu ne-a băgat în seamă, se pare că era un urs pașnic.

Am continuat să mergem și, spre bucuria noastră, am ajuns la cabană, unde proprietarul ne-a primit cu brațele deschise. În cabană ne-am odihnit puțin, dar am plecat destul de repede deoarece obiectivul la care vroiam să ajungem era un observator natural, un fel de terasă, pe versantul muntelui. Vroiam să ajungem pe lumină și pe vreme bună. Din locul acela aveam o priveliște frumoasă cu deschidere către un mic sat împrăștiat pe valea ce o aveam în față. Vremea bună ne-a dat posibilitatea să vedem până departe. Am stat cam două, trei ore și apoi am plecat înapoi la cabană pentru că era târziu. La cabană am organizat o petrecere fenomenală până pe la ora unu din noapte. A doua zi am plecat înspre casă cu toate amintirile frumoase din excursie.

Păuna Silviu, clasa a X-a A

Skandenberg - sportul meu preferat

Mă numesc Funigăna Florin, și am 16 ani. Sunt elev în clasa a X-a A.

Îmi propun ca în continuare să vă vorbesc despre pasiunea mea pentru Skandenberg. Practic acest sport doar de șase luni, dar m-am implicat atât de mult încât am obținut deja rezultate bune. Clubul la care activez se numește „Black Power Gym” Brașov. Antrenorul meu de Skandenberg este domnul Mircea Cîrloganu. La club suntem aproximativ treizeci colegi care practicăm acest sport, unii cu o vechime mai mare, alții mai nou veniți. Antrenamentele se

efectuează o dată pe săptămână, respectiv în fiecare vineri de la ora 19, și țin aproximativ două ore. La concursurile la care mergem în cadrul clubului participă concurenți din toată țara. Anul acesta unul dintre concursuri s-a desfășurat în județul Brașov, mai exact la Codlea (Casa de Cultură 11 - 13 Aprilie). La acest concurs am participat și eu și m-am clasat pe locul al II-lea. Pe locul I s-a clasat un concurent din Piatra Neamț. Diferența dintre mine și el nu a fost atât de mare, ceea ce îmi dă curaj pentru viitorul concurs.

Primul sport pe care l-am practicat a fost atletismul, dar m-am apucat de Skandenberg deoarece mi se părea mai interesant și am considerat că acesta este sportul care mă reprezintă. Prin sport am învățat să fiu ordonat, disciplinat și optimist.

Funigăna Florin, clasa a X-a A

Strategia de Acțiune Comunitară

Strategia de Acțiune Comunitară presupune dezvoltarea activității de voluntariat, realizată cu elevi din învățământul preuniversitar.

SNAC își propune:

- încurajarea elevilor pentru a se dedica activităților desfășurate cu persoane aflate în dificultate, în scopul susținerii procesului de integrare socială a acestora precum și de dezvoltare educațională personală;
- implicarea copiilor și adulților cu nevoi speciale, a cadrelor didactice, a elevilor și a altor voluntari în cadrul unor proiecte ce vor fi realizate în echipă;

- realizarea incluziunii și implicării persoanelor aflate în dificultate, prin angajarea tuturor celor interesați într-un program educațional de activități ce promovează intens integrarea socială;
- includerea persoanelor izolate din punct de vedere social în viața comunităților lor locale prin activități desfășurate în comun;
- cunoașterea de către voluntari a modului de organizare a unui proiect de Acțiune Comunitară, în

scopul dezvoltării lor educaționale.

O astfel de acțiune de voluntariat este realizată, în școala noastră, în parteneriat cu Centrul de zi „Rază de lumină” Brașov, din cadrul Asociației Catharsis. Elevii Ciobanu Marius, Smău Estera, Șerban Iulian, Tătaru Beatrice, Văculișteanu Ioan (din clasa a XII-a B), Acameniuoiaie Georgiana, Mondoc Crina și Teodorescu Marian (din clasa a XII-a C) participă la acest proiect, în calitate de voluntari, sub îndrumarea doamnei profesoare Andone Crenguța.

Această acțiune reprezintă împărtășirea a ceea ce oamenii au realizat și a lucrurilor pe care le pot face pentru cei ce pot beneficia din acestea. Voluntarii care participă la acest program, încercând să satisfacă necesități ale comunității, vor învăța să se cunoască pe ei înșiși, vor afla lucruri noi despre alți membri ai comunității și vor înțelege mai bine rolul pe care ei îl au în comunitate.

Activitățile la care au participat atât beneficiarii direcți, cât și cei indirecti sunt: Mărțișorul, Felicitarea de 8 Martie, Peisaj de primăvară, Vaza cu flori, Felicitarea de Paște, Figuri geometrice.

Există un proverb care reflectă contribuția Acțiunii Comunitare la educația tinerilor:

“Dacă mi se spune – **uit**
Dacă cineva mă învață – **îmi amintesc**
Dacă mă implic – **învăț.**”

Prof. Andone Crenguța

*Voluntariat la
Centrul de zi
"Raza de lumina"*

La tour Eiffel

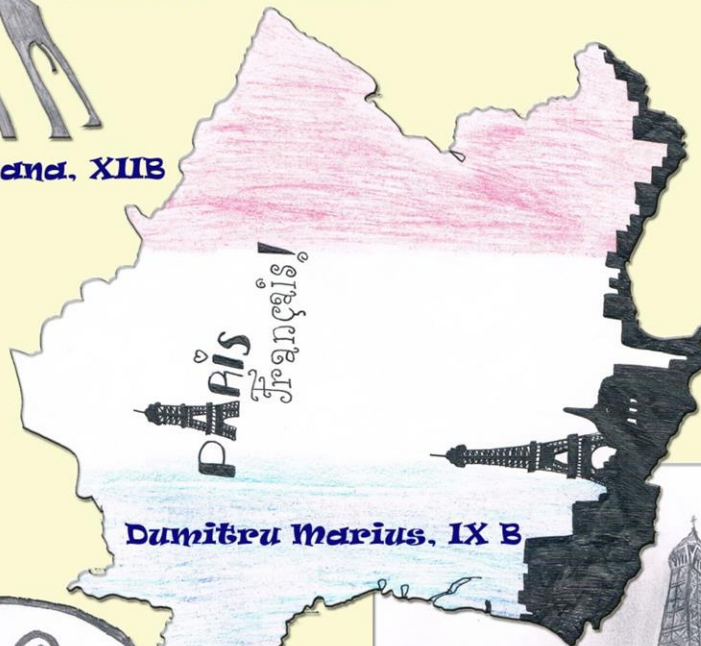
La tour Eiffel est une tour de fer puddle de 324 metres de hauteur situee a Paris.

Construite par Gustave Eiffel et ses collaborateurs pour l'Exposition universelle de Paris de 1889, et initialement nommee ce monument est devenu le symbole de la capitale francaise, et un site touristique de premier plan.

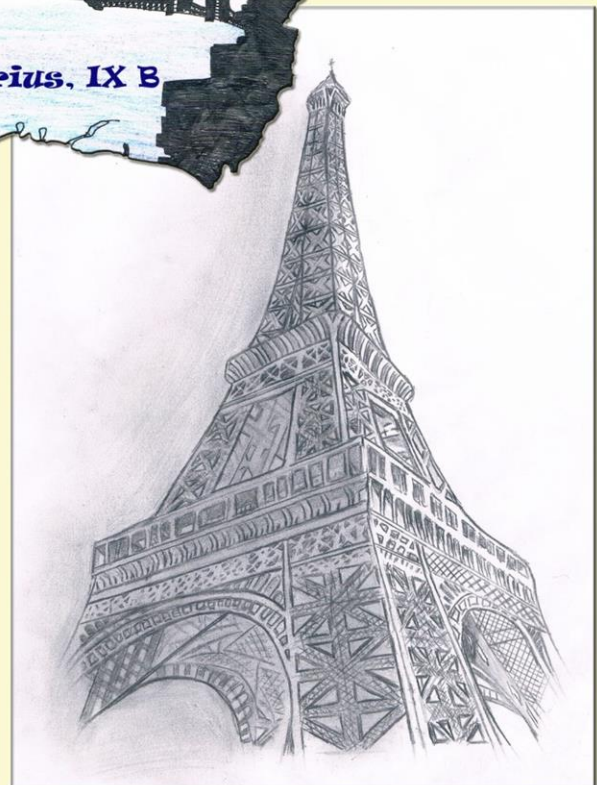
Construite en deux ans, deux mois et cinq jours, de 1887 a 1889, par 250 ouvriers, elle est inauguree, a l'occasion d'une fete de fin de chantier organisee par Gustave Eiffel.

Vartolomei Roxana, XIIB

Drilea Andrei, IX B

Savin Adrian, IIB

Om în lumea viselor !

St I.

Ești un om în lumea lor, dar lumea lor nu le-apartține
Și știi că nu-ți place; nici mie nu-mi convine
Trebuie făcute multe, da' nu-i nimeni să asculte.
Că toți ne credem regi, suntem independenți,
Ne batem între noi, ne scuipăm, ne scoatem ochii.
Ei stau și așteaptă până când dăm ortu' popii.
Totu-i calculat, orice unghi verificat.
Și de asta-i imposibil să le dăm bătăi de cap.
Au plantat între noi santinele

Oameni antrenați să te facă să pui botu'.
Unde-i conspirația când totu-i la vedere.
Unde sunt soldați când omenirea cere?!
Oameni-s speriați, dar și lor le e frică
Își construiesc arme pentru că n-au unde să fugă
Conștienți de consecințe-și construiesc aceste
Rămânem să luptăm că-s pământurile noastre.

Ref.

Lucifer nu-i pentru tine, nu-i pentru nimeni tată
Uite că facem muzică și fără Iluminați.
Nu facem pact cu Diavolul să rupem două piese
Nu suntem anticriști, ca voi, să nu ne pese.

St II.

Ia zi, băi Reptilă care-i treaba ta aici
De fapt taci...nu trebuie să-mi zici
Nu vrea sa te încerce detestă să te testeze.
Oricum știe foarte bine cu cine are de-a face.
Drace...Te văd cum stai ca pe ace!
Nu-i așa că te întrebi la ce-ai mai venit înapoi?!
Nu-i așa că nu-ți mai place? Așa e, da' n-ai ce-i face!
Îți bagă frica-n oase, a-nceput să te descoase.

Credeai că ne cunoaște....
Telepatic cu viziuni ce luminară.
Cercetează orice frază să-i descopere secretu'.
Așa e firea lui nu, face pe deșteptu'.
De mic copil ai înțeles că Lucifer e inamicul.
Așa că....

Huțul Mircea, clasa a X-a B

Durerea cuvintelor nespuse. Lumina, grația divinității și nevoia oricărui om. Lumina sufletească e personală și doar noi înșine o putem descoperi, nimeni nu ne poate ajuta, doar dacă noi vrem o vom descoperi, șansa de a alege, iar Dumnezeu ne lasă să-l descoperim cu adevărat.

Numai omu-i schimbător

*Codru-i viu, mireasma-i tare
Soarele se-arată mare
Lină-i șoapta vântului
Splendid vâl al râului.
Iarba parcă-i un covor
Pașii mei îl calcă-n dor
Numai omu-i schimbător
Pus în lume spectator
Omule, copil orfan,
Singur ai ajuns sărman
Suflet nespălat de bine
Uite lumea cum se ține
Și își bate joc de tine.*

*Ești văzut exact ca mine
Om nebun și visător
Ideal cu-al său umor
Ești urât de-a ta speranță
Visul la cer și se-nalță
Codrule, pată de rai,
Caută ca să mă ai
Prinț bătrân, fecioară moartă
Chipul tău o să se vadă
Noaptea a venit ciudată
Luna se uită-ncruntată
Numai omu-i schimbător..
Din păcate, spectator!*

Zancu Nicolae, clasa a X-a A

Șoapte ascunse

Într-o poveste fermecată
Creez o lume-ntunecată
O lume-n frică scufundată
O inimă, ce-mi ești legată!
Jertfită-n suflet fără pată

Ce-mi spui tu inimă-nțeleaptă?
De ce trăiești în dragoste nedreaptă?
Tu nu iubești un corp lumesc
Iubești doi ochi și-un chip, iubesc

Un chip frumos ca de-nrămat
Doi ochi lucioși m-au frământat
Iar graiul ei m-a fermecat
De dragul ei sunt îmbătat

Curg ape limpezi, curg, din ochii mei
O să mai curgă ani, de dragul ei
Nici Soarele și Luna
Nu-mi par dragi, tu –mi ești doar una

Doar pe Dumnezeu iubesc mai mult
În noapte-ză, bine și rău în gând
Frumoasa mea cu ochi de floare
Cumună albă ai sub Soare
Deci s-a împlinit, o dragoste mare
Ce ți-o dedic în visul tău
Iubirea mea, abisul meu

Singur sunt pe lume

Singur sunt de-o viață
Toți mă cred paiată
Singur sunt în lume
Și spun vorbe bune
Nimeni nu mă crede
Nimeni nu mă vede
Nimeni nu m-ascultă...
Lumea asta-i surdă?
Caut suferință
Pentru biruință
Suferința-i sfântă
Drumul ți-l avântă
Sângele-i jertfire
Pentru pocăire
Lacrima-i vestire
Pentru fericire
Durerea-i aleasă
Încercare falsă
Nu durerea-i calea
Calea e păsarea
Păsarea din tine
Te transformă-n bine!

Fii-mi tu dragă minte!

Fii-mi tu dragă minte
Cristal plin de viață
Străluciri de-mi tinde
Mi se văd pe față.

Conștiință vastă
Ce mă muștră-n suflet
Splendid mi se varsă
În al oamenilor cuget.

Rug de flori aprinse
În al cerului pictate
Niciodată stinse
Niciodată-nvinse.

Viață gânditoare, viață mergătoare
Niciodată-n loc, mereu stam prin foc
Veghe mereu ai, minte silitoare
Totul o să-mi spui, printr-un mic noroc

Iubesc să creez, iubesc să gândesc
Ador să trăiesc, ador să vorbesc
Căci cuvântu-n sine
M-a creat pe mine
Și-a creat o lume

Liceu, tovarăș bun

Liceu, umplut de cunoștințe
Tu-ți pregătești ai tăi elevi
Dezvăluind mai multe științe
Și vrând, nevrând, noi te-am umplut de nervi.

Materie dragă, mamă bună,
Îmi place să te studiez
E limba și literatura română
Cu gândul meu la ea veghez.

Doamna noastră dirigintă
Gândul bun nu v-a lipsit
Veselă și liniștită,
Tainic nouă ne-ați vorbit

Mulți profesori mă învață
Toți sunt personaje mari
Ei un gând bun ne înalță
Dragi profesori mici și mari,
sunteți extraordinari!

Sublimă este învățătura
Căci cartea te va face om
Frumoasa viață de liceu
Mi-aduc aminte mai mereu

Zancu Nicolae, clasa a X-a A

“Cea mai frumoasă scrisoare de dragoste”

Ediția a II-a, februarie 2014

În urma desfășurării concursului “Cea mai frumoasă scrisoare de dragoste”, juriul format din doamnele profesoare: Sicoe Loredana, Vaida Ancuța și Iliescu Adina, a decis următorii câștigători:

Locul I și autorul celei mai frumoase scrisori de dragoste este Silveșan Alexandru-elev în clasa a XII-a C. Se pare că Alex este un “veritabil romantic”, pentru că și anul trecut a câștigat acest concurs. Are deja experiență și faptul că a participat din nou la concurs dovedește spiritul lui de competiție, dorința lui de afirmare în domeniul literar.

Îl felicităm și îl rugăm să se prezinte la sala A10 pentru a-și primi premiul în valoare de 50lei.

S-au remarcat prin scrisorile lor frumoase, sincere și elevii: Borzoș Răzvan și Borzoș Beniamin(din clasa a IX-a E). Fiind la început de drum le dorim succes în continuare și la anul poate vor câștiga premiul cel mare.

Felicitări tuturor celor care au participat la concurs și o zi plină de iubire în continuare.

Scrisoarea câștigătoare

TE IUBESC !!!

Aș vrea să iubesc MAREA, dar marea nu iubește,

Aș vrea să iubesc PĂMÂNTUL, dar pământul e rece și plin de întuneric,

Aș vrea să iubesc oamenii, dar oamenii sunt răi,

Aș vrea să te iubesc pe TINE, dar nu știu dacă mă iubești și tu.

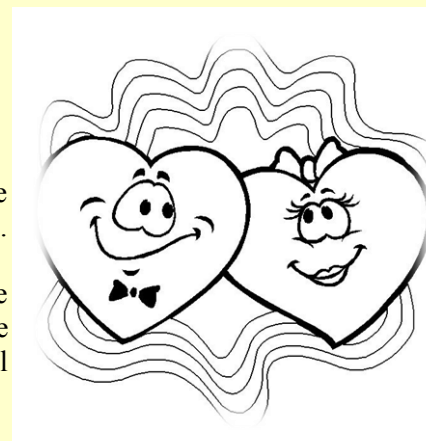
Totuși am să iubesc tot ce e mai bun din mare, pământ și oameni, iar din tine

am să iubesc totul, pentru că tu m-ai învățat să iubesc și să simt că trăiesc.

Suntem doi, asta îmi spune inima, mintea și toată ființa mea.

M-ai făcut să simt atâtea lucruri! Sunt ca o picătură de ploaie ce se strivește între pleoapele tale grele de visuri, sunt frunza pe care o ții îngândurată între degete, sunt doar un om, un simplu om îndrăgostit, iar tu...tu ești sfârșitul unei lumi și nașterea alteia pentru mine.

TE IUBESC!

Dedicație

De la SILVEȘAN ALEXANDRU pentru CRINA MONDOC

“Aventura unei pupeze”

Permiteți-mi să mă prezint: sunt pupăza “Creastă Înfoiată” din teiul cel bătrân al Humuleștiului. Să vă spun dragii mei, ce-am pățit într-o

frumoasă dimineață de vară, pe când soarele se ridica mândru și luminos pe cer, iar eu, veselă și plină de viață, tocmai îmi terminasem „misia” și mă pregăteam să iau micul dejun. Așa cum vă spuneam, ciuguleam tacticosă niște frunze suculente și mă gândeam la programul zilei, când deodată o față curioasă cu un ochi cercetător apăru în gura scorburii mele. Mai să mă înec de spaimă și să-mi rup aripile de la atâta tremurat. O mână nervoasă m-a prins strâns de creastă și m-a tras cu brutalitate afară, unde m-a scuturat cu furie în sus și-n jos de credeam că sigur voi rămâne fără minunata mea creastă înfoiată. Revenindu-mi un pic din sperietură și privind cu luare aminte la cel care m-a atacat, l-am recunoscut pe Nică, un năzdrăvan al satului vestit pentru șotiile lui. Mi-am zis în sinea mea că până aici mi-a fost dat să trăiesc. Nică spumega de furie și bombănea ceva despre “un trezit cu noaptea în cap”. M-a dus într-un loc înfricoșător, cu multe

lucruri de-a valma și m-a hrănit ca pe un infractor cu câteva grăunțe și un pic de apă. După un timp, m-a legat strâns și m-a luat cu el la plimbare. Am mers într-un loc tare ciudat, cu lume multă, cu oameni care jucau, mâncau,

beau, se certau și strigau în gura mare că au marfă de vânzare. Toate ca toate, dar când a început și Nică al meu să strige și să mă laude pe mine, m-am făcut mică, mică și am crezut că voi muri de frică. Un moș bărbos, cu o privire vicleană, l-a oprit pe băiat și i-a cerut amănunte despre mine numindu-mă ”CUC ARMINESC”. Apoi m-a luat la pipăit și gâdilat de nu știam ce să fac, să plâng sau să râd. Tot învârtindu-mă pe-o parte și pe alta, moșul șmecher mi-a dezlegat legăturile și m-a aruncat în văzduh să-mi iau zborul. Eu atât am așteptat, că am zbunghit-o ca din pușcă spre casă, tot privind în urma mea să nu mă prindă iară”ghiavolul de Nică”. Am ajuns în tei sleită de puteri și m-am ascuns în scorbură, rugându-mă să fiu lăsată în pace. După un timp m-am liniștit și mi-am anunțat prezența cântând cu foc și multă bucurie.

Așa am pățimit eu, nevinovată, dragii mei și așa năzdrăvănie s-a gândit Nică să facă. Da' lasă că nici lui nu i-a fost prea bine, că am auzit eu c-o mâncat o „bătăiță de i-o mers fulgii, nu alta”.

Bogdan Căldare, clasa a IX-a B

Deci SE POATE !

Cum a început povestea?

Totul a început într-o zi de școală când a venit cineva de la o companie străină și a început să împartă prin clasă broșuri cu adresa de Facebook unde ne putem înscrie o idee inovatoare. Ei bine, trebuia să ne înscriem cu un coleg de școală, ceea ce desigur, eu n-am făcut. M-am înscris cu un prieten din copilărie, Alexandru Droc, elev la Liceul ”Simion Mehedinți” din Codlea, foarte activ și prietenul meu cel mai bun.

Ideea pe care am înscris-o mi-a venit din cauza nenumăratelor accidente rutiere, tragedii ce-au distrus mii de vieți omenești. Ceea ce m-a impresionat mereu a fost iresponsabilitatea pe care o arată oamenii urcând băuți la volan și curmând viețile altora de cele mai multe ori nevinovați.

Ideea constă într-un aparat care odată montat la bordul mașinii, îl va obliga pe șofer să sufle în el pentru a porni mașina.

Eram în vacanța de vară, când am fost anunțat că echipa noastră este una din echipele câștigătoare, și că suntem invitați să petrecem

o săptămână în tabăra școlii de inovație ce va avea loc în Tabăra ”Frații Jderi” din județul Vâlcea. Problemele de sănătate mă făceau să oscilez de la o zi la alta. Am trecut printr-o operație la maxilar și o perioadă de refacere destul de lungă. Am beneficiat totuși de îngăduința părinților care au acceptat, până la urmă, să merg în tabără.

Marea zi a venit! Împreună cu Alex eram pregătiți pentru aventura ce avea să ne aștepte, dar cum se spune, ”socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg”.... aveam să constat mai târziu. Echipele din Brașov au fost însoțite de doamna Elena, profesoară de religie.

La tabără am fost întâmpinați de un câine lup extrem de mare și fioros care, spre surprinderea mea, era extrem de prietenos. Acolo am cunoscut colectivul taberei și câțiva oameni care lucrau la Adrem Invest. Ne-au luat tare din prima, nu prea am avut timp să admirăm

peisajul fiindcă ne-au chemat la sala de seminar ca să facem cunoștință. Primul care a vorbit a fost Cezar Cotescu, “ȘEFUL” sau “SENSEI”, cum îi mai spuneam eu, un om extraordinar de bun și de amuzant. A urmat Cristi, poreclit “ANIMALUL”, apoi Bily, un om la fel de bun ca toți ceilalți și doamna Dodo, bucătăreasa noastră, căreia îi plăceau foarte mult copiii. Am cunoscut apoi echipa Adrem Invest, din care făcea parte Vlad Tăușance-jurnalist, om de comunicare și strategie, scriitor și bucătar de duminică, rareori DJ și în ultima vreme, trainer la “Creative Fitness Studio” un curs intensiv de descoperire, stimulare și dezvoltare a creativității. Acesta a fost cu noi pe tot

parcursul taberei și ne-a învățat cum să ne pregătim proiectele și să le susținem mai bine.

În prima zi, la sala de seminar, l-am cunoscut pe cel care a creat Școala de Inovație, Adrian Bodea, fondatorul companiei Adrem Invest, de profesie fizician, specializat în tehnica vidului. Are peste 26 de ani de experiență în domeniul industrial și energetic. Am vorbit foarte mult despre Dumnezeu, subiect pe care chiar eu l-am propus. Adrian Bodea ne-a povestit cum l-a ajutat Dumnezeu să devină ceea ce este. Și-a împlinit un vis, pentru simplul fapt că a crezut în el. Scena vieții lui a jucat-o cu Dumnezeu ca regizor, scenarist și îndrumător. Am discutat foarte mult. Sala era plină, unii puneau întrebări, alții dădeau

răspunsuri.

Ce pot să zic despre acest om? Este dovada vie că dacă vrei cu adevărat, poți!

A doua zi l-am cunoscut pe Tudor Chirilă care ne-a explicat ce este inspirația, de unde vine ea, dacă există sau dacă ne este de trebuință?

A treia zi a venit Alex Gavan și ne-a vorbit despre “Puterea perseverenței și disciplinei personale”, două ingrediente care pot asigura succesul unui proiect într-o foarte mare măsură.

A patra zi l-am avut ca invitat pe Andrei Coșuleanu, membru al boardului “Let’s do it Romania”. Tema workshop-ului a fost “Cum convingi oamenii să ți se alăture, să-ți susțină proiectul”.

În ultima zi de pregătire, am avut-o ca invitată pe Dana Rogoz, sigur foarte mulți dintre voi vă aduceți aminte de ea de pe vremea când era Abramburica, iar eu îmi aduc aminte de ea ca Mimi, personaj al serialului “La bloc”. De atunci a trecut foarte mult timp, iar Dana Rogoz este genul de om căruia îi place să se reinventeze. Despre asta ne-a vorbit Dana „Cum să te reinventezi”.

Ei bine, ultima zi a fost și cea mai obositoare! Parcă ar fi făcut parte dintr-un film de groază: emoții, emoții și iar emoții! Știam cât de mult am muncit la proiectele noastre și vroiam să dăm tot ce-i mai bun din noi. Mai era și frica de a vorbi în fața atâtor oameni. Odată ajunși în acțiune, nu am avut probleme. Am fost fotografiați, am apărut în ziar....

Până când juriul a desemnat proiectele câștigătoare, am avut câteva ore de distracție, cu barca pe lac unde a fost foarte distractiv.

Proiectul meu și al colegului meu a evoluat extrem de mult de la o zi la alta, chiar Vlad Tăușance a afirmat că ideea noastră a evoluat cel mai mult pe parcursul taberei.

În ce constă acest proiect?

Este un aparat care instalat la bordul mașinii, acesta va detecta vaporii de alcool de la 15 cm, adică distanța dintre șofer și volan. Este compus dintr-un senzor semiconductor, cu selectivitate la alcool, are timp de răspuns scurt,

controlat prin microprocesor, ecran LCD, cu trei cifre, alarmă sonoră la detectarea vaporilor de alcool (domeniul de detecții -0,004.00% alcoolemie pentru că în unele țări se permite un pahar de alcool chiar dacă ești cu mașina, dar să nu treacă de gradul admis de lege). Este alimentat cu două baterii alcaline de 1,5 V.

Cartela SIM, plasată în aparat (aprope de cele 3 cifre), "ajută" un patron să își verifice angajații dacă au consumat sau nu alcool. Odată detectați vaporii de alcool, aparatul va trimite spre dispeceratul cu care este conectată cartela, informații care să indice gradul de alcoolemie al șoferului și va stoca ora la care s-a făcut ultimul test, adică ultima pornire a mașinii.

Aparatul nu trebuie privit ca un simplu gadget, ci ca un sistem menit să crească siguranța circulației rutiere. Am propus ca aceste aparate cu senzor detector de alcool să fie instalate și pe ambulanțe, în felul acesta, odată urcat un pacient în ambulanță, va fi detectat dacă a consumat alcool, iar medicii vor ști de la început ce să-i administreze sau să nu, deoarece alcoolul combinat cu unele pastile poate face ravagii în organismul unui om, ba chiar să-i fie fatal. Poate fi utilizat la autocare, autobuze etc., ba chiar și la taxiuri, totul pentru siguranța călătorilor.

De ce este nevoie de acest aparat?

Viața își cere drepturile. Pentru ca răul să câștige este îndeajuns ca binele să nu facă nimic. Haideți să facem ceva

pentru că se poate. Alcoolul, cauza principală pentru un sfert din accidentele rutiere din UE, lucru confirmat de un studiu al Centrului European (circa 30.000 de oameni din UE mor anual în accidente rutiere din cauza consumului de alcool).

Întrucât șofatul sub influența alcoolului implică riscuri mari, această tendință a conducătorilor auto ar trebui să fie prima țintă a legislației rutiere. Rata mortalității a accidentelor rutiere în care sunt implicați șoferi băuți este circa 20% în țările dezvoltate și urcă chiar până la 69% în statele în curs de dezvoltare.

GATA, SĂ FACEM CEVA !!!!! SĂ ARĂTĂM CĂ SE POATE!!

Proiectul nostru era prea greu de realizat sau de implementat și nu am găsit sponsori care să ne ajute. A contat foarte mult

realizarea practică. Am ieșit pe locul a 12-lea dar asta e, dintr-o victorie nu înveți nicio lecție, dar dintr-o înfrângere înveți o mie, iar eu chiar am învățat.

Zancu Nicolae, clasa a X-a A

“Dacă abandonezi școala e ca și cum ai sări dintr-un tren înainte de stație.”

Într-o zi plăcută de primăvară, m-am trezit fără chef de școală și m-am decis să chiulesc. O zi nu-i mare chestie! mi-am zis eu. Doamna dirigintă oricum era înțelegătoare și mă gândeam că îmi va motiva absențele, dar nici nu bănuiam ce era să se întâmple! Ziua a trecut, eram destul de entuziasmat că am chiulit, parcă și mâine mergea o chiulangeală... Am chiulit, am mai chiulit o dată, după aceea încă o dată. Îmi făcusem obiceiul să nu prea mai dau pe la școală. Am intrat în anturaje dubioase și așa au trecut doi ani din viața mea. Am jefuit o bancă și am fost prins de poliție după luni de fugă. În închisoare am început să-mi aduc aminte de trecut. Îmi găseam joburi cu ajutorul dirigintei...vise... Vorbele părinților mei mă bântuiau. “Dacă abandonezi școala e ca și cum ai sări dintr-un tren înainte de stație.” Bună vorbă! Într-un final am ieșit din închisoare și mi-am găsit un job modest și mi-am clădit familia mea. Acum le povestesc și eu nepoților peripețiile mele - o tristă poveste de viață cu un adânc gust amar. Concluzia poveștii mele este să nu abandonăm școala pentru niște plăceri trecătoare.

Paraschiv Robert, clasa a IX-a

De ce vor tinerii/elevii să câștige bani?

Gânduri exprimate de elevii claselor a IX-a în cursul orelor de JOBS

În vara anului 2013 eu am lucrat la diferite treburi gospodărești. Nu am făcut aceste treburi pentru bani, le-am făcut doar ca să ajut oamenii, dar firește, că mi-au dat bani, nu am vrut să-i accept, dar m-au obligat.

În prima zi din vacanța de vară am tăiat și am cărat cu tata lemne. În acea zi am crăpat 15 metri de lemne. A fost foarte obositor, dar nu puteam să îl las pe tata să facă acest lucru singur. Am început să lucrăm, el le tăia, eu le crăpam. Această treabă a durat de la ora șase până la ora douăzeci și trei. După ce am terminat, am făcut duș și m-am așezat în pat. Dimineața, pentru că l-am ajutat, tata mi-a dat niște bani, cu care mi-am reparat motorul.

Tamaș Silviu, clasa a IX-a

Eu am un prieten care s-a lăsat de școală. El zicea că e mai bine să lucrezi decât să vii la școală. S-a lăsat de școală în clasa a X-a, fiindcă nu mai puteau părinții lui să-l întrețină și a găsit un loc de muncă bun. Astfel, lucrează de dimineață până pe la cinci, șase seara și câștigă o mie lei.

Părerea mea despre el este una bună pentru că s-a gândit și la părinții lui, că nu mai aveau posibilități de a-i da bani.

În sinea lui nu era mulțumit de faptul că a abandonat școala, dar nu avea încotro.

Mihai Vlad, clasa a IX-a

Majoritatea elevilor au nevoie de bani pentru anumite lucruri și pentru asta muncesc. Eu am făcut ceva diferit.

Eram în clasa a VIII-a și am auzit că se organizează o campanie de reciclare a produselor electrocasnice. Am întrebat câteva profesore ce primesc dacă mă înscriu în acea campanie. Mi-au spus că primesc un tricou, o șapcă, și o diplomă. Pe mine, cel mai mult m-a interesat diploma.

La sfârșitul clasei a VIII-a am primit acea diplomă de participant, de la o organizație ecologistă. Cred că acea diplomă mă va ajuta în viață când o să depun un CV pentru un loc de muncă.

Suceală Marian, clasa a IX-a

În anul 2012 am concurat cu bicicleta la un concurs de ciclism care a avut loc la școală. Trebuia să-mi cumpăr o piesă nouă la bicicletă și nu aveam bani deoarece părinții nu vroiau să îmi dea bani pentru că luasem o notă proastă.

La școală, după puțin antrenament a început concursul. Am dat un examen scris cu un domn polițist după care am mers la poligon să dăm traseul. Am fost al doilea la clasament și am câștigat cincizeci lei. Eram foarte fericit, deoarece aveam cu ce să-mi cumpăr acea piesă nouă la bicicletă.

Spiridon Gabriel, clasa a IX-a

Am un prieten care a făcut școală doar până în clasa a X-a, după care s-a apucat de muncă. A văzut că vin banii și era tare mulțumit. După un timp, nu a mai vrut nimeni să îl primească pentru că nu avea douăsprezece clase terminate și lucra numai la negru. Când și-a terminat banii, a intrat într-un anturaj foarte prost și dintr-o prostie a intrat la pușcărie. Avea 18 ani când a intrat și 25 de ani când a ieșit. În timp ce era la pușcărie, a murit și tatăl său și a vrut să meargă la înmormântare. A cerut escortă doar ca să poată merge, dar nu au vrut să îl lase. După ce a ieșit de la pușcărie, nimeni nu l-a mai angajat.

Aftene Cosmin, clasa a IX-a

Majoritatea elevilor care merg la muncă, fac acest lucru pentru a avea banii proprii, ca să vadă cât de greu se câștigă banii și să nu îi mai arunce pe toate prostiile.

Majoritatea își cheltuiesc banii pe diferite obiecte de care au mai mare grijă decât de cele cumpărate din banii părinților. După ce muncesc, discută cu părinții altfel despre bani, nu mai sunt așa cheltuitori și înțeleg atunci când părinții sunt în dificultate financiară.

Irimie Alexandru, clasa a IX-a

Mulți tineri vor să câștige bani. Motivul este unul foarte simplu. Aici ne izbim de două categorii. În prima categorie sunt tinerii dornici să ajute fără interes, pe vecinul, pe vecina și pe alții, ba la tunsul ierbii, ba cu niște cumpărături și la sfârșit, primesc niște bani pentru că orice om gândește “sărăcuțul copilaș”.

Această categorie, după părerea mea, este destul de inteligentă ținându-se ca o lipitoare de săracii oameni.

A doua categorie o reprezintă tinerii materialişti care, orice ar face, trebuie să primească bani, bani, bani. Această categorie este foarte sigură cu planul pe care îl au: acela de a obține BANI.

Tinerii din ziua de azi au nevoie de bani. În era tehnologiei e greu să supraviețuiești fără obiectul cheie : Bani. Ce tânăr ar mai vrea să stea lângă “fusta mamei” să fi ceara niște “banuți”, chipurile și să dea raportul ce face cu ei.

Autonomie! Libertate! Acestea sunt cuvintele pentru timpurile pe care le trăim. Din păcate nu toți sunt dornici să câștige bani.

Părinților).

În concluzie, tinerii vor să câștige bani. Asta e sigur!

Robert Paraschiv, clasa a IX-a

În vara anului 2012 am lucrat pentru un prieten la o firmă de mutări. Datorită faptului că în anul școlar 2011-2012 rămăsesem repetent, parinții nu mi-au plătit internetul. Am căutat câteva zile pentru a găsi ceva de făcut pentru niște banuți. La un moment dat, un prieten mi-a spus că are nevoie de cineva care să lucreze la firma lui. În prima zi, am fost undeva prin centru pentru a căra niște mobilă.

Au urmat niște zile de foc pentru mine cărând atâtea obiecte, dar până la urmă am primit două sute lei pe patru zile de lucrat. Primul lucru pe care l-am făcut cu banii a fost să merg să-mi plătesc factura la internet.

Moise Daniel, clasa a IX-a

Nu e ușor să câștigi bani!

În vara anului 2013 m-am hotărât să merg cu tata să încercăm lemne în TIR-aproximativ 40 tone. La fiecare încărcare tata lua patru persoane pentru ajutor. Eu l-am rugat să mă ia pe mine în locul unei persoane. Așa s-a și întâmplat. Aveam nevoie de încă cincizeci lei pentru a-mi lua un telefon mobil.

Am plecat la muncă. După ce mașina era încărcată pe jumătate, eu, fiind mai mic, am început să mă plâng că mi-e foame, spunând că nu mai pot să încarc de flămând ce sunt și nu mai am forță în mâini. Totuși, pe lângă acestea nu m-am lăsat deoarece ceilalți băieți care aveau peste două zeci de ani, râdeau de mine și îmi spuneau că sunt leneș. După ce mașina a fost încărcată, am mers acasă unde tata le-a dat banii celor trei, însă mie nu mi-a dat. Am așteptat să plece ceilalți după care l-am întrebat :”Pe mine nu mă plătești? Tata mi-a răspuns: „Nu te plătesc, pentru că nu ai încărcat repede și te tot plângeai”. După ce a plecat tata în cursă, eu m-am dus în club unde am cheltuit toți banii pe care îi aveam. A doua zi, când tata a venit acasă am primit și eu cei cincizeci lei. I-am mulțumit tatei, dar în gândul meu îmi venea să mor de ciudă că nu am putut să am răbdare și pentru faptul că am reacționat prosteste la nervi.

Cei

și telefonul mult visat...

Câteva activități din școală...

Plantare de puiți în curtea școlii

La activitate au participat elevii claselor a X-a A,B învățământ liceal și IIB,IA învățământ profesional. Proiectul s-a desfășurat conform unei planificări pe mai multe zile. Au fost plantați puiți de castan, brad, mestecăn, molid, tei. Activitatea a fost coordonată de către diriginții claselor: prof. Vaida Ancuța, prof.

Bălos Cristina, ing. Model Lizica, Ing. Farkas Csaba, și a avut ca scop promovarea normelor de protecție a mediului, implicarea elevilor în procesul de ocrotire a naturii, dezvoltarea spiritului civic.

Sub îndrumarea profesorilor și a doamnei director adjunct, aceștia și-au împărțit sarcinile de lucru: săparea gropilor, plantarea puiștilor și udarea lor și au reușit să ducă la bun sfârșit această acțiune, chiar dacă pentru câțiva a fost o primă experiență de acest gen. În plus acțiunea a constituit și ocazia ideală pentru dobândirea unor noi deprinderi. Satisfacția a fost pe măsura efortului depus și elevii au înțeles că spațiul reprezentat de curtea școlii este al lor și că stă în puterea lor și este și responsabilitatea lor să-l îngrijească.

Prof. Bălos Cristina

HALLOWEEN AROUND THE WORLD” -31 octombrie 2013-

În cadrul acestui workshop, desfășurat în cabinetul de documentare și informare al școlii, elevii au fost familiarizați cu tradițiile specifice sărbătorii de Halloween din diverse țări ale lumii, prin vizionarea unor materiale power

point, au ascultat cântece specifice, au confecționat lămpi din dovleci, au prezentat în limba engleză măștile, lămpile sau costumele impovizate și și-au exprimat opinia proprie (în limba engleză), cu privire la avantajele și/sau dezavantajele sărbătoririi acestui eveniment în țara noastră.

15 ianuarie 2014 164 de ani de la nașterea poetului Mihai Eminescu Concurs

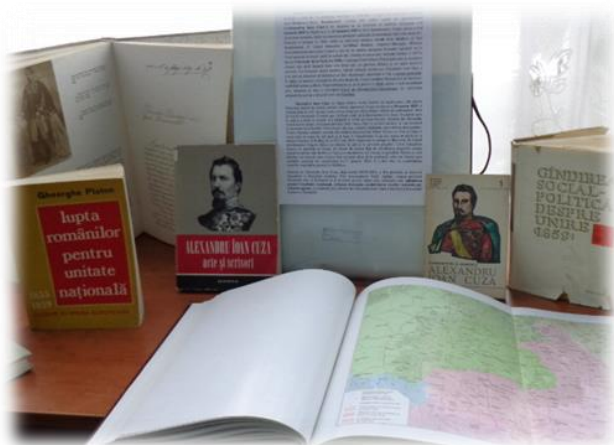

Prin acest concurs, profesorii de limba română, în colaborare cu bibliotecarul școlii au urmărit să dezvolte în rândul elevilor gustul pentru poezie și să asigure un demers interactiv al receptării creației poetului, valorificând și stimulând potențialul creativ și originalitatea interpretării poeziei. Calitatea interpretării, atitudinea în prezentarea poeziei, articularea corectă a sunetelor, corelația versurilor, a mesajului poeziei cu intonația, mimica... au fost criteriile de evaluare cele mai importante care au dus la desemnarea câștigătorilor.

EXPOZIȚII DE CARTE

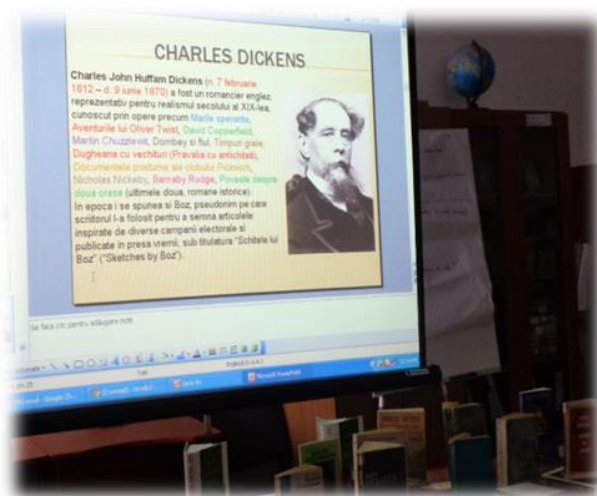
Expozițiile de carte organizate în cadrul CDI (Centrul de documentare și informare) reprezintă o modalitate importantă de atragere a elevilor spre lectură, de popularizare a

colecțiilor bibliotecii, de promovare a diverselor personalități, de readucere aminte și profund omagiu zilelor importante din calendarul național.

„SCRIITORII LUNII...”

literatura română și universală, aceștia fiind prezentați elevilor pe baza unor materiale power point în funcție de luna în care s-au născut. Sunt prezentate și cărțile acestora, din colecțiile CDI, elevii citind pasaje interesante, alese de coordonatori.

Acest proiect a fost realizat în scopul dezvoltării gustului pentru lectură, pentru cunoașterea scriitorilor importanți din

Atelier Hand made-clasele a X-a

Sub îndrumarea și cu ajutorul artizanilor invitați, fiecare elev a realizat produse (obiecte decorative sau bijuterii) pe care să le folosească sau să le dăruiască. Astfel, elevii au aflat detalii importante despre istoria artei plierii hârtiei și au experimentat crearea unor modele pornind de la o simplă coală de hârtie. Apoi au descoperit cum pot să dea valoare unei hârtii imprimate pe care ar fi aruncat-o și a unui fir de ață cu ajutorul lipiciului, transformându-le în mărgelile și brățări. Lecția cea mai importantă poate pentru această zi a fost faptul că fiecare dintre ei a realizat ceva. Obiectele obținute reprezintă pentru copii ducerea la bun sfârșit a lucrului început și un rezultat palpabil și imediat. Câțiva și-au exprimat dorința să continue, descoperindu-și poate un nou talent sau o nouă pasiune.

„CURAJ CIVIC - OBSERVĂ ȘI ACȚIONEAZĂ!”

Proiect desfășurat în CDI, în cadrul orelor de dirigenție cu scopul prevenirii violenței în școală a avut ca obiective:

- Dezvoltarea comunicării prin: îmbunătățirea competenței comunicaționale; elaborarea unui set de reglementări acceptate; integrare și toleranță; empatie
- Dezvoltarea sentimentului de încredere prin: experiențe emoționale comune; experiențe fizice și psihice în situații limită; preluarea responsabilității; pierderea autocontrolului pentru scurte perioade de timp
- Dezvoltarea curajului civic prin: însușirea unui comportament potrivit pentru victimă și pentru persoanele care acordă ajutor; mijlocirea unui comportament pentru martori; sensibilizarea oamenilor pentru situațiile de urgență; conștientizarea importanței curajului civic în activitatea de intervenție
- Dezvoltarea strategiilor de combatere a violenței prin: sensibilizarea față de diferite forme de violență; sensibilizarea față de victimă și față de vulnerabilitatea corpului uman; recunoașterea factorilor care duc la escaladarea unei situații conflictuale; exemplificarea alternativelor de acțiune.

Activitățile desfășurate în cadrul proiectului au constat în

exerciții practice efectuate într-un cadru ludic pentru a evidenția atât rolul important al comunității, relațiile de încredere cât și curajul civic.

În afară de acestea s-a discutat tematica violenței la modul general, dar și formele de expresie a acesteia cum ar fi: violența fizică, marginalizarea (izolarea), mobbing-ul (hărțuirea la locul de muncă) sau atitudinile xenofobe.

Exercițiile ludice au fost realizate în așa fel încât să corespundă unei anume probleme și să poată fi puse în

practică atunci când este necesar.

9 MAI-ZIUA EUROPEI

Pe această ocazie le-au fost prezentate elevilor diverse materiale referitoare la semnificația zilei, cunoașterea însemnelor, a imnului și a țărilor U.E, beneficiile și obligațiile care decurg din procesul de aderare la U.E., etc. Au avut loc discuții pe marginea prezentărilor, precum și o mică expoziție de carte.

Bibliotecar, Dicu Nicoleta

Școala altfel-2014

Workshop- Absenteismul, consecință a regresului școlar

Absenteismul- consecinta a regresului școlar

Ce am putea face la nivelul familiei, școlii, dar și al comunității pentru a reduce nivelul absenteismului școlar?

Concurs

Caragiale

Micul meseriaş

Învată

să acorzi primul ajutor!

Atelier Hand made

Origami

Confectionare bijuterii
din materiale reciclate

Confectionare obiecte decorative
din materiale reciclate

În vizită la RTT

La Cetate.....

Vizita la Centrul de dirijare informatizata a traficului feroviar

*Un prim pas
catre universitate*

Portret de profesor...sau a pune pasiune în ceea ce faci

Când mi-a venit ideea să scriu câteva rânduri despre colega mea, profesoara Corina Ducaru, brusc mi-a răsărit în minte și întrebarea: de când o cunosc eu pe Corina? Iar răspunsul a fost: nu de foarte mult timp, însă suficient să pot spune ce persoană minunată este și ce suflet curat, sensibil are.

Corina s-a integrat în atmosfera de unitate, armonie, colaborare a liceului cu o foarte mare ușurință, ceea ce dovedește inteligență, flexibilitate și nu în ultimul rând o mare disponibilitate pentru o interacțiune umană plină de afecțiune. Cu ochii ei expresivi, cu fața blândă, zâmbitoare, cu calmul ei imperturbabil, mereu receptivă la orice problemă, mereu gata să ajute, să fie de folos, Corina a adus în școala noastră un aer liniștitor, generator de speranță.

Ca dascăl, pune pasiune în ceea ce face și aduce viața obișnuită în demersul didactic, făcându-l mai interesant și atractiv pentru elevi, de care este și foarte atașată.

Aceștia o iubesc pe Corina și vorbesc frumos despre ea ca profesoară. De pildă, Alexandra Larion (a-XI-a B) afirmă cu tărie că: „doamna dirigintă este extraordinară, e genul de profesor care nu rămâne surd la spusele noastre și ne înțelege în orice situație. Mereu ne spune că noi avem cu toții potențial, nu suntem niște incapabili ci doar puțin leneși. „

Uneori e dificil să exprimi în cuvinte ceea ce ai de spus. Alteori ai senzația că nu sunt suficiente cuvintele pentru a descrie ceea ce simți. Dacă aș fi nevoită să mă încadrez într-un număr de cuvinte și să îi fac un portret Corinei aș spune că: „Este o femeie puternică, echilibrată, o iubitoare a muzicii de calitate, mereu îndrăgostită de frumos, o profesoară căreia îi place ce predă și mai ales știe cum să predea. E foarte înțelegătoare și în același timp foarte strictă, este loială, onestă, spune deschis ceea ce gândește și acordă importanță fiecărei persoane din jurul ei.”

Ce ar fi omul fără amintirea sa ? Cu această întrebare în minte consider că, fiecare dintre noi merită „un portret de profesor...” , merită să rămână în memoria elevilor și să simtă aprecierea colegilor de breaslă.

Valoarea înaltă a relațiilor umane este PRIETENIA, iar scrisul despre prieten conferă strălucire oamenilor, celor care scriu și celor despre care se scrie.

Pentru Corina Ducaru numai cuvinte de laudă, gânduri frumoase și urări de bine și nu uita draga mea colegă că, DUMNEZEU TE IUBEȘTE !

Prof. Sicoe Loredana

De la profesori adunate...

Predarea - Învățarea eficientă

Cel mai important studiu al ultimilor ani este meta-analiza lui John Hattie, **Învățarea vizibilă (2009)**.

Hattie și colaboratorii au evaluat 50.000 de studii care s-au ocupat de învățarea de succes, analizându-se astfel 83 de milioane de elevi.

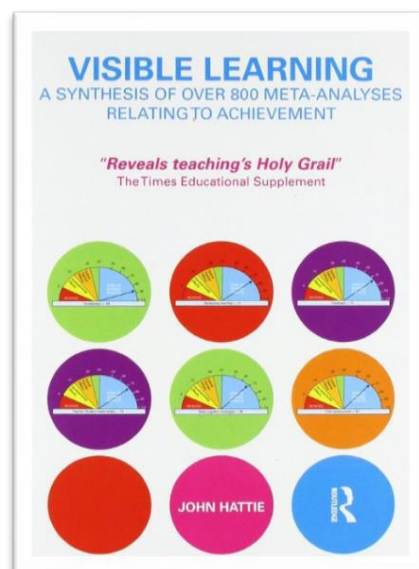
Întrebarea principală a fost: **Care sunt factorii cu cea mai mare influență asupra achizițiilor elevilor?**

S-a folosit următorul index (d = mărimea efectului):

- $d < 0$: măsură care reduce succesul la învățare
- $0 < d < 0.20$: lipsă de efect sau efect neremarcabil
- $0.20 < d < 0.40$: efect moderat
- $0.40 < d < 0.60$: efect mare
- $d > 0.60$: efect foarte mare

REZULTATE:

1. Măsuri, care coboară succesul în învățare, care nu au nici un efect sau care au doar un efect nesemnificativ ($d < 0.00$ sau $0 \leq d < 0.20$)
 - învățământul deschis - $d = 0.01$
 - învățământul realizat pe durata unui an de curs - $d = 0.04$
 - vacanța de vară - $d = 0.09$
 - formarea claselor cu o omogenitate a performanțelor - $d = 0.12$
 - repetarea unui an de curs - $d = 0.16$
2. Măsuri care influențează foarte pozitiv succesul la învățare, adică au un efect considerabil ($d \geq 0.60$)
 - Învățământul care soluționează probleme - $d = 0.61$
 - Interacțiunea profesor - elev - $d = 0.72$

- Feedback formativ - d = 0.73
- Predarea / învățarea reciprocă - d = 0.74
- Claritatea instrucțiunilor - d = 0.75
- Evaluarea formativă - d = 0.90

Cele mai importante rezultate ale studiului Hattie sunt: „Profesorii și calitatea predării au cele mai mari influențe asupra succesului în învățare al elevilor! Este important ca profesorii să acționeze ca activizatori, nu doar ca facilitatori, deci ca agenți ai schimbării intenționate și ca directori ai învățării”.

Relația de sprijin profesor - elev are un impact ridicat (d = 0.72) asupra procesului de învățare și achiziție la elevi.

Învățarea eficientă nu înseamnă doar folosirea strategiilor care se bazează pe abilitățile noastre cognitive. Există un nivel mai înalt al cogniției, numit **metacogniție**, care este implicat în învățare într-o măsură foarte importantă. **Metacogniția** se referă la cunoștințele pe care le avem despre abilitățile noastre de învățare și despre funcționarea noastră cognitivă, cât și la reglarea și monitorizarea propriei funcționări cognitive. Aceasta înseamnă ce știm despre felul în care funcționează mintea noastră, cum ne auto-evaluăm, cât de conștienți suntem de strategiile de învățare pe care le folosim și în ce mod le alegem, cum ne monitorizăm progresul.

Metacogniția este esențială pentru a deveni o persoană matură, autonomă, care învață pe tot parcursul vieții. Elevii sunt metacognitivi, dacă...

- își controlează propria învățare;
- formulează obiective de învățare, știu cum să folosească strategii variate pentru a atinge aceste obiective și pot revizui planurile lor pentru a-și atinge scopurile în mod eficient;
- știu cum să recitească, să-și pună întrebări și să organizeze informația;
- monitorizează constant progresul lor în învățare: înțeleg oare acest punct? Ar trebui să notez această idee? Este clar ce scrie autorul; sau mai am nevoie de informație în plus?

„Construirea relațiilor cu elevii implică acțiune, eficacitate, respectul profesorului față de ceea ce elevul aduce cu el (cultura de acasă) și crearea mediului în care experiențele elevului să fie recunoscute în clasă. Mai departe, dezvoltarea relațiilor cere din partea profesorului deprinderi precum ascultarea, empatia, grija și atitudinea pozitivă față de alții.” (Hattie 2009, p. 118)

Ce rol ar trebui să aibă profesorul?

1. Controlul ”ex-catedra”, „profesorul conservator“

Lecția centrată pe profesor, care este purtătorul cunoașterii, într-o organizare tradițională, secvențială

2. „Profesorul mobilizator” și „agent al schimbării”(Hattie 2009)

Construiește relații pozitive cu elevii, comunică așteptări înalte față de toți, alocă sarcini provocatoare, îi sprijină prin modelare, instruire directă și eșafodaj.

3. „Profesorul antrenor“

Facilitează experiențele de învățare și schimbările conceptuale asemeni unui antrenor în scenarii de învățare prin cooperare, centrate pe elev.

Relația de sprijin profesor – elev trebuie să se refere la toți elevii și să combine așteptările înalte cu multă grijă:

- profesorul arată că îi pasă de învățarea elevilor, vede perspectivele lor,
- acorda feedback pentru autoevaluare; sentiment de siguranță,
- exista un climat socio-emoțional mai cald în clasă care conduce la disponibilitatea de a depune efort și astfel asigură implicarea fiecărui elev,
- este un agent al schimbării: toți elevii pot învăța și progresa

Pentru o predare-învățare eficientă, condițiile succesului sunt:

- ✚ Implicarea profesorilor în învățarea continuă pentru adâncirea cunoștințelor profesionale și perfecționarea competențelor
- ✚ Implicarea elevilor în experiențe de învățare noi
- ✚ Așteptările mici față de succesul elevilor au efect negativ (profeție auto-împlinită), elevii apreciază profesorii care pretind, care au așteptări înalte, care încurajează studiul disciplinei lor
- ✚ Profesorii trebuie să se perceapă ca agenți ai schimbării – ei trebuie să creadă că toți elevii pot învăța și progresa și trebuie să demonstreze tuturor elevilor că au grijă de felul în care învață. (Sursă: Hattie 2009)

„Dezvoltarea atitudinii pozitive față de învățare poate fi influențată în școală! Dacă lentila profesorului se poate schimba ca să vadă învățarea prin ochii elevului, acesta ar fi un excelent început.” (Hattie 2009)

Prof. Adina Agache

MITUL- REALITATE CULTURALĂ

Sensurile acordate cuvântului *mit* sunt multiple și variază de la o perioadă istorică la alta. Cuvântul *mit* în forma *mythos* apare în *Poetica* lui Aristotel cu sensul de *intrigă, fabulație, structură narativă* și, în aceeași perioadă, îl întâlnim cu sensul de *cuvânt, povestire, legendă*, având ca antonim cuvântul *logos* cu sensul de *judecat, rațiune, știință*. *Mythosul* reprezintă expresia intuitivă, chiar irațională, în timp ce *logosul* este un atribut al exprimării, al rostirii filosofice, formă sistematică a gândirii.

Mircea Eliade, în *Aspecte ale mitului*, atrage atenția asupra faptului că, de la Aristotel încoace, interpretarea mitului este deformată față de natura sa inițială, grecii golind treptat *mythosul* de orice valoare religioasă și metafizică. Opus atât lui *logos* cât și mai târziu lui *historia*, cuvântul a sfârșit prin a indica tot „ce nu poate exista cu adevărat”. La rândul său, iudeo-creștinismul considera de domeniul minciunii și al iluziei tot ce nu era justificat sau validat de unul dintre cele două Testamente.

Până la începutul sec. al XIX-lea, mitul va fi echivalat cu ideea de *fabulă, ficțiune, invenție*. Abia ca urmare a eforturilor romanticilor de a-și apropria universul mitic, concepția despre mit începe să se modifice.

Astăzi, mitul începe să fie gândit în accepția sa originală, operându-se cu două categorii de noțiuni: pe de o parte, mitul înseamnă *ficțiune, iluzie, poveste, scenariu imaginar*, iar pe de altă parte, etnologii, antropologii, sociologii și istoricii religiilor consideră că mitul desemnează *tradiția sacră, revelația primordială, modelul exemplar*. În câmpul literar sunt vehiculate ambele sensuri.

Mitul constituie o realitate culturală complexă, care poate fi abordată și interpretată din perspective multiple și complementare. În viziunea lui Eliade, mitul este definit ca fiind o istorie sacră ce relatează un eveniment „ce a avut loc în timpul primordial, în timpul fabulos al începuturilor”. Mitul povestește modul în care o realitate a dobândit existență, fie că e vorba de realitatea totală (cosmos), fie numai de un fragment al ei. Prin urmare, mitul oferă modele pentru conduita umană având o valoare exemplară, arhetipală. Funcția de model a mitului se realizează pregnant în societățile arhaice, în care oamenii fac distincția între „istorii adevărate” (care se referă la originile lumii și au un conținut sacru) și „istorii false” (fabule, basme care au un conținut profan). Tot ceea ce e relatat de mituri are în prim plan omul și condiția sa, în timp ce basmele și fabulele se referă la evenimente care, deși au produs schimbări în lume, nu au modificat condiția omului ca atare. Recitind sau celebrând mitul originii, omul

arhaic se lasă pătruns de atmosfera sacră în care s-au desfășurat evenimentele miraculoase. Trăirea mitului asigură ieșirea din timpul profan, cronologic și pătrunderea în timpul sacru, primordial și recuperabil la infinit.

În concluzie, miturile ne pot edifica, fie și într-un mod vag, asupra gândirii și gradului de civilizație al unei colectivități, asupra obiceiurilor, normelor morale și religioase, căci prin ele se exprimă două necesități umane fundamentale, una ontologică cealaltă gnoseologică. Apelând la mit, omul rezolvă probleme ale existenței sale, dar are și

posibilitatea de cunoaștere a lumii într-o formă metaforică, simbolică și nu neapărat rațională.

Bibliografie

1. Lucian Blaga, *Trilogia culturii*, Editura Humanitas, București, 2008
2. Mircea Eliade, *Aspecte ale mitului*, Editura Univers, București, 1978
3. Dim Păcurariu, *Teme.Motive.Mituri*, Editura Albatros, București, 1990

Mircea Eliade

Prof. Anuța Vaida

GENERAȚIA Y

Americanii Williams Straus și Neil Howe au propus în ultimul deceniu al mileniului doi o teorie a generațiilor sociale, înțelese ca ansamblu de persoane născute într-o perioadă de 20-25 ani.

Cercetările celor doi sociologi au fost efectuate asupra generațiilor din Statele Unite ale Americii începând cu anul 1584, anul instalării primilor europeni pe teritoriul Statelor Unite. Au fost identificate un număr de 25 generații, inegale ca interval de timp, câte 4-5 generații pentru un secol, care se succed ritmic, și stabilesc analogii biografice cu

GENERATION

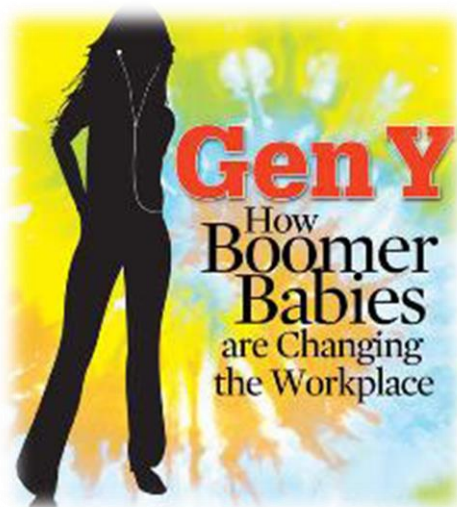
generațiile precedente. Autorii au observat că cei ce aparțin unei generații de aceeași vârstă au tendința să manifeste comportamente asemănătoare. Complexitatea și cantitatea de informații obținută de cei doi și de alți cercetători este foarte mare.

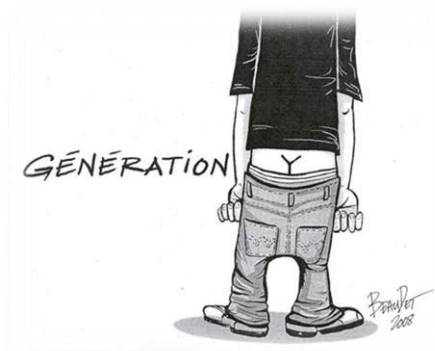
În cele ce urmează ne vom referi la penultima subgenerație în care sunt rânduți cei născuți între anii 1978 și 1995, și care a primit numele de **generația Y**, generația Millennial, a sfârșitului de mileniu. În Franța sunt înregistrați în generația Y un număr de 13 milioane tineri, fiind cea mai numeroasă generație. Numele vine de la cuvântul Why, pronunțat în engleză la fel ca litera y și de la faptul că cei născuți în acest interval de timp poartă un instrument în formă de y cu care ascultă muzică sau vorbesc la telefon. Au mai fost și alte sugestii pentru originea numelui.

Acești tineri sunt beneficiarii perioadei de creștere economică din anii între care s-au născut. Caracteristica principală a acestei generații este tendința spre independență și refuzul de a intra în statutul de adult. Le place să iasă în grupuri, să bea alcool, să prelungească perioada de adolescență, nu sunt grăbiți să ocupe un loc de muncă. Le place libertatea, sau ceea ce ei numesc libertate. Bineînțeles că sunt și excepții, ca să confirme regula!

Tinerii care fac parte din această generație nu sunt de rea credință, dar vor să știe de ce li se cer anumite activități, de ce să meargă la școală, de ce să învețe matematică și fizică, de ce să nu fumeze, de ce să muncească? Într-o lume cu multe restricții și constrângeri ei refuză limitarea libertății pentru că nu o înțeleg. Scepticismul reprezintă o dimensiune a personalității lor. Ei au nevoie de o imagine de ansamblu a sistemului și pentru că nu reușesc să găsească se demotivează și nu sunt performanți. Așteaptă promovări rapide, se cred îndreptățiți să promoveze, nu înțeleg noțiunea de experiență și exercită presiune asupra nivelurilor manageriale superioare. Sistemul de valori și aptitudinile celor din generația Y se bazează pe dualul agresiune-apărare și pe o competitivitate neînțeleasă. Este evident că atât apariția internetului cât și a altor mijloace de comunicare au avut o influență mare asupra generației Y și au marcat o schimbare a modului de viață. În primii lor ani, cei din generația Y au practicat jocuri agresive pe ecran, au teleșarjat ilegal filme și emisiuni, au stabilit legături cu lumea și au fost îndemnați să creadă că totul este posibil. În USA li se spune "Digital native" pentru că de la cea mai mică vârstă ei au folosit tastatura computerului.

Generația Y este deschisă către lume, dar nu este revoluționară, comunicarea în linie nu înlocuiește nevoia de păstrare a legăturii cu trecutul, de conservare, își trimit mesaje, fotografii, imagini cu locurile vizitate, fără să le acorde o semnificație specială. Păstrează însă legătura cu concretul, cunoaște valoarea banilor și nu se îndepărtează de realitate. Răsfățați în copilărie, întâmpina greutăți în procesul educative, nu citesc, se mulțumesc cu cele aflate pe Google și nu acordă atenție ortografiei. Sunt dezinteresați de politică, sunt convinși că politicienii nu pot schimba nimic, nu participă la alegeri, nu votează și nu știu cine sunt candidații. Refuză condiția părinților foarte activi profesional, la angajare se interesează mai mult de

folosește noile achiziții tehnice așa cum au folosit strămoșii, focul.

drepturi și avantaje decât de obligațiile ce le revin. Au apărut cazuri de tineri care după 2-3 ani de muncă au cerut un an sabatic pentru a face turul lumii, sau au intrat în șomaj timp de 3 luni pentru a fi liberi să facă ce vor.

Studii sociologice aprofundate asupra particularităților generației Y nu există încă, dar exemple de generații asemănătoare au mai fost semnalate de-a lungul timpului. Socrate însuși vorbea despre tineri nemanierați care disprețuiau autoritățile.

Comportamentul Generației Y nu e un motiv de îngrijorare, ciclurile istorice se repetă după o schemă ce cuprinde înălțarea, trezirea, vrajba și criza, schema repetată în fiecare secol. De altfel, după generația Y urmează generația Z, o generație care pune deja noi probleme și

(sursă articol: din scrierile medicului Nicolae Radu)

Prof. Oancea Cristina

Stres și vulnerabilitate la stres

Cuvântul “stress” provine din limba engleză (stress) și desemnează un număr de noțiuni înrudite ca înțeles, dar cu nuanțe care îi pot diversifica sensul: încordare, presiune, povară, forță, efort, solicitare, tensiune, constrângere.

Se consideră că o persoană este stresată “atunci când se simte amenințată, frustrată”, incapabilă de a face față unor solicitări crescute. Stresul nu poate fi evitat, astfel încât ceea ce rămâne de făcut este să cunoaștem modul în care putem reduce la minim efectele lui dăunătoare.

Biologul Canadian Hans Selye, care a introdus acest termen în limbajul medical de specialitate, consideră că stresul este “un examen al capacităților adaptive ale organismului – din care acesta poate ieși cu acumulari cantitative sau calitative – capabile să-i confere învățarea unei apărări față de viitoarele stresuri”.

Mc. Grath consideră că “stresul apare atunci când se produce un dezechilibru între solicitările mediului și capacitățile de răspuns ale organismului”.

În cazul unei acțiuni de mai lungă durată a agentului stresor, apare **sindromul general de adaptare**, care constă în răspunsul pe care organismul îl oferă agresiunii și cuprinde totalitatea mecanismelor nespecifice capabile să asigure mobilizarea resurselor adaptive ale organismului în fața agresiunii care îi amenință integritatea.

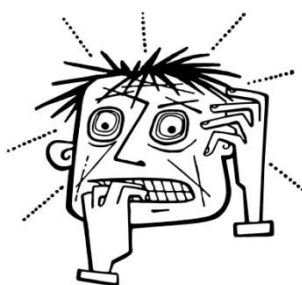
Etimologic, cuvântul “adolescent” derivă din latinescul “adolescere” care înseamnă “a crește”, deci adolescența este perioada de creștere și transformare în adult a copilului. Atât schimbările somatice și endocrine care marchează adolescența, cât și cererile educaționale din această perioadă constituie un factor de stres pentru copilul aflat în transformare și, deci, vulnerabil.

Una dintre cele mai mari probleme care apar în viața adolescentului este refuzul de a merge la școală. Acesta este definit ca o dificultate în continuarea școlii asociată cu distress emoțional. Pentru mulți adolescenți școala reprezintă un factor de stress, ceea ce duce la apariția dificultăților de învățare asociate cu

scaderea performanțelor și creșterea absentismului. Aici sunt incluși tinerii care lipsesc permanent de la școală, cei care se duc la școală, dar pleacă după câteva ore. Aceștia rămân uneori analfabeți sau fără o instrucție școlară corespunzătoare, iar dacă trăiesc în medii defavorizate au un risc crescut de delincvență.

Momentan acest comportament nu este considerat boală, deși mare parte din autori consideră important ca să fie introdusă această entitate ca diagnostic psihic.

Prof. Adina Iliescu

ISTORIA RADIOULUI ȘCOLAR

Colegiul Tehnic de Transporturi Brașov are un „Post de Radio” școlar care funcționează zilnic pentru elevi, cu aportul elevilor. Puțini sunt aceia care cunosc istoria radioului nostru școlar. În continuare vă vom oferi povestea de succes a acestui proiect.

Mai întâi trebuie să spunem că activitatea în acest domeniu este strâns legată de evoluția unității noastre de învățământ.

Până în anul 1973 în România existau licee teoretice, școli profesionale și școli medii tehnice, respectiv școli de maiștri. În anul 1973 au fost înființate primele licee industriale. În cadrul Școlii Profesionale CFR Brașov au luat ființă două clase de liceu industrial, cu durata de cinci ani, în specializările electromecanic locomotive și electromecanic SCB (semnalizare, centralizare bloc de linie – ceea ce acoperă domeniul instalațiilor feroviare de dirijare a circulației trenurilor). Denumirea școlii a fost schimbată. Din 1973 am devenit Liceul Industrial Nr. 3 Brașov. Un amănunt important mai trebuie precizat, anume numărul mare al contractelor pe care elevii de atunci, respectiv familiile lor, le încheiau cu întreprinderile, în cazul nostru cu Regionala CFR Brașov. Acestea asigurau elevilor burse pe toată durata școlarizării, care acopereau cazarea în internat, masa, uniforma școlară, echipament pentru instruirea practică. Situația de atunci se datora necesarului forței de muncă pe care atât căile ferate, cât și alte domenii economice - de exemplu, construcțiile de mașini, îl aveau în acea perioadă, când economia României funcționa din plin. Obligația elevilor care semnau astfel de contracte era ca după absolvire să lucreze cel puțin cinci ani în unitățile CFR. De aici trebuie să înțelegem că aveau un loc de muncă asigurat.

În anul 1974 când am fost repartizat la această școală, după absolvirea facultății am găsit un număr foarte mare de elevi, aproape 400, cazați în cele două internate (care mai există și astăzi în incinta școlii, dar numai unul mai aparține colegiului nostru). Întrucât clasele de liceu industrial au devenit în anul următor și mai numeroase, pe lângă cele de școală profesională, iar ponderea disciplinelor de cultură generală, a crescut, numeroși profesori tineri au fost repartizați în școala noastră direct de pe băncile facultății. În 1975 s-a născut ideea să instalăm difuzoare în fiecare cameră din internat, să achiziționăm aparatură pentru a putea realiza emisiuni pentru elevi. Proiectul a demarat cu sprijinul Regionalei CFR Brașov, care a și finanțat în mare parte acest demers, dar și cu sprijinul unor cadre didactice tinere și ai unor salariați ai școlii, între care îl voi aminti pe Victor Aciu, tehnician electronist, angajat pentru întreținerea mijloacelor de învățământ.

Activitatea a debutat în momentul în care, în internat, am finalizat amenajarea unui studiou de emisie antifonat și a unei camere cu aparatură de înregistrare, amplificare și distribuție a semnalului în cele două internate, pe nivele și camere. Am format două echipe - una alcătuită din elevi și elevi interni care să asigure funcționarea tehnică și a doua formată din profesori tineri care să redacteze materiale și să le prezinte elevilor. Între aceștia din urmă pot aminti pe Gheorghe Ticușan, profesor de educație fizică, Liana Diaconeasa, profesoară de limba franceză, Gabriela Bureș, profesoară de fizică, Magdalena Man, profesoară de limba engleză, Florin Dobrescu, specialitatea filosofie. Evident că elevii din echipă erau mult mai numeroși, iar spațiul nu ne permite să îi amintim pe toți. Pot spune că activitatea lor de voluntariat, atât a elevilor cât și a profesorilor nu este uitată, în primul rând de publicul nostru de atunci, elevii școlii care locuiau în internat și care ani de zile s-au bucurat de rezultatele muncii echipei radio, emisiunile care ajungeau chiar în camera lor. Cred că nici protagoniștii de atunci ai acestui proiect nu au uitat că și-au adus o contribuție importantă și, de ce nu, că au învățat ceva. O emisiune mult așteptată era aceea de dedicații muzicale, în care redacția răspundea „pe calea undelor” scrisorilor sosite la căsuța poștală, cele mai numeroase din partea băieților care făceau dedicații fetelor cazate pe atunci la ultimul nivel al căminului nr.1. Ca să înțelegem mai bine contextul în care funcționam trebuie să spunem că pe atunci nu se inventase internetul. Există un singur canal de televiziune, în Brașov și în alte orașe nu s-au deschis încă discotecile și cluburile de noapte, exista doar radioul național cu trei programe, unde muzica se difuza conform unor decizii ale propagandei de partid. Nu existau telefoane mobile unde să poți asculta muzică, nu existau nici măcar casetofoane. Noi lucram cu magnetofone cu bandă magnetică și pick-up care redau discuri. Ne puteam mândri însă cu o aparatură performantă, de ultimă generație, cu care am reușit să ne dotăm.

Iată de ce demersul nostru a reprezentat o mare realizare, cu atât mai mult cu cât ne puteam permite să înregistrăm și să difuzăm muzică „de pretutindeni”, utilizând sistemul care se practica atunci, acela de a copia pe bandă magnetică albumele cele mai noi ale marilor formații, interpreți și grupuri, de pe discuri care soseau în țară pe filieră privată.

Pe lângă aceasta însă erau emisiuni, anunțuri și materiale educative scrise și citite de către profesori, care odată difuzate se bucurau de audiență. Așa a funcționat „Radioul școlar” până în anii '85. După aceea activitatea a diminuat, a intrat într-un con de umbră, fapt datorat plecării din școală a unor profesori din echipă, dar și altor factori.

*

SCHOOL RADIO ONE

În 1994 a luat ființă în școala noastră Fundația Română pentru Dezvoltarea Învățământului Feroviar, ONG înființat de un grup de profesori, părinți ai elevilor și absolvenți, cu scopul de a acorda, sprijin unității de învățământ în promovarea și derularea unor activități, în special cu elevii, într-un nou context socio-economic complet schimbat față de cel al anilor '70. Astfel s-a hotărât ca să demarăm proiectul „SCHOOL RADIO ONE” după un nou concept, acela de a difuza emisiuni, muzică și anunțuri, în pauze, în curtea școlii. În iunie 1995 după amenajarea studioului de emisie care există și în zilele noastre, „postul de radio” a început să emită și putem afirma, cu mândrie, că a făcut-o neîntrerupt, până în prezent. În iunie 2013 am sărbătorit frumoasa vârstă de 18 ani-vârsta majoratului!

Am avut onoarea să coordonez această activitate în cei 19 ani care au trecut. Am pornit cu casetofoane dek și pick-upuri, achiziționate din fondurile fundației și lucrăm în continuare cu un amplificator, folosit până nu de mult în stațiile CFR pentru anunțurile către publicul călător. În vremurile bune am putut achiziționa și din fondurile școlii un mixer profesional, care a fost înlocuit cu unul și mai performant în urmă cu șase ani. Am beneficiat și de sprijinul Comitetului de părinți pentru unele dotări. Am colaborat și am avut sprijinul unor posturi de radio care au apărut în orașul nostru, între care menționez Radio 1 Brașov și Radio 21.

Apoi am intrat în epoca calculatorului și a programelor digitale de producție radio, care permit cunoscătorilor înregistrarea, prelucrarea semnalului, difuzarea emisiunilor și a muzicii în condiții mult mai

bune. Am înființat un Cerc de comunicare media prin intermediul căruia am format și am instruit numeroase generații de elevi redactori-operatori radio, peste 350 în acest interval, care au asigurat zilnic emisiunile din fiecare pauză, de cele mai multe ori în două schimburi, dimineața și după amiaza. Elevii sunt recrutați anual, de regulă din clasele a X-a, susțin examen de admitere, urmează cursul, traininguri, fac practică sub îndrumarea colegilor mai mari, apoi susțin examenul de absolvire și autorizare, după trei luni. Cei care îl promovează au dreptul să difuzeze emisiunile. Cei care nu au dobândit toate competențele necesare se mai pregatesc și mai au dreptul la o altă încercare. Redactorul operator este elevul care a dobândit deprinderile tehnice de a coordona emisia, de a difuza materialele înregistrate programate, de a difuza anunțuri în direct dacă este cazul, de a face producție radio. Același elev însă este membru al unei redacții radio, în cadrul căreia scrie articole, care odată corectate, completate și aprobate de către profesorii îndrumători, sunt înregistrate și difuzate. Săptămânal au loc

ședințele de redacție unde se discută planul editorial pentru următoarea săptămână, se stabilesc cei care vor redacta materialele și subiectele, programarea elevilor pe zile, pentru emisie. Există un redactor-șef elev și un elev coordonator tehnic. Aceștia sunt propuși și aleși democratic de către echipa radio, anual. Există și profesori îndrumători pentru fiecare redacție, care în funcție de timpul disponibil acordă sprijin în finalizarea materialelor scrise de către elevi, propun subiecte, uneori redactează materiale și realizează controlul activității.

Odată cu acest „post de radio” a fost înființat în școala noastră, în anul 1995, Studioul de film „Feroviar Grup '95”. Cei mai buni elevi din echipa radio au fost selecționați să lucreze în domeniul foto – video, ca și cameramani, editori de imagine (montaj digital), realizatori de filme. Dar aceasta este o altă poveste pe care o vom prezenta în numărul următor al revistei noastre.

Nu aș vrea să se creadă că activitatea la radio este una facilă, că nu au existat și că nu există probleme. Unii adolescenți cu care lucrăm reprezintă ei înșiși o problemă:

uită, lipsesc, nu manifestă suficientă responsabilitate, cerută de îndatoririle suplimentare pe care le au în această activitate, față de ceilalți colegi, care nu au nimic în plus de făcut și își pot petrece pauza liniștiți. În acest interval însă elevii – operatori trebuie să muncească, să susțină emisia. Cu toate acestea putem afirma că cei mai mulți dintre ei au demonstrat, în toți acești ani, seriozitate, responsabilitate și dăruire, motiv pentru care exprim și pe această cale întreaga mea grațitudine față de ei.

Mai trebuie precizat că această activitate este menită să formeze competențe într-un cotext informal, cum se numesc în prezent, care însă sunt utile pentru cei care au dorit să continue activitatea în această direcție, indiferent de speciaizarea și certificatul profesional dobândit la absolvirea colegiului nostru. Iulian Boz, absolvent al școlii noastre și component al echipei radio, merită amintit întrucât în prezent are o firmă pentru organizarea de evenimente și este un DJ de succes la Suceava. De asemenea, Andrei Păuleț, fost elev, membru al echipei radio și al studioului de film conduce de mulți ani o societate comercială care are ca obiect de activitate organizarea de evenimente și producție media video. Ionuț Popa, absolvent al facultății de jurnalism, este operator TV și susține emisia la TVS Holding Brașov, Alexandru Luca, operator TV, colaborează cu firme de organizarea unor evenimente în domeniul foto-video, Răzvan Szokacs, grafician și webdesigner, sunt doar câțiva dintre absolvenții noștri care au făcut parte din echipa radio și film TV a școlii și care s-au realizat în acest domeniu. Este demn de evidențiat faptul că ultimii trei menționați ne acordă, în continuare, de mai mulți ani, sprijin pentru realizarea unor materiale media, cum este filmul de promovare al școlii, dar realizează și activități de instruire și formare a elevilor de astăzi în acest domeniu. La vremea lor au manifestat interes și curiozitate pentru această activitate, au dedicat o parte a timpului liber ca să învețe, ca să exerseze să se perfecționeze și putem spune că au realizat ceea ce și-au propus. Sunt mândru de ceea ce au reușit să realizeze și exprim pe această cale întreaga mea recunoștință pentru sprijinul pe care îl acordă în continuare. Nutresc speranța ca măcar unii dintre elevii de astăzi, membri ai echipei radio să le urmeze exemplul. Încheiem povestea noastră cu deviza mereu actuală a postului nostru de radio:

„School Radio One – prietenul tău de fiecare zi!”

„School Radio One – prietenul tău de fiecare zi!”

Florin Dobrescu,

Profesor coordonator School Radio One

KAROSHI

Karoshi este un termen folosit în Japonia pentru a denumi un complex de simptome cardiovasculare ce apar după un timp excesiv de muncă. A fost folosit cu acest sens, pentru prima dată în 1982 de trei medici japonezi, Hosokawa, Tajiri și Uehata.

Apariția și frecvența crescută a sindromului Karoshi în Japonia are explicații istorice. Sfârșitul celui de al doilea război mondial a găsit Japonia într-o stare economică dezastruoasă. Epuizată de eforturile militare, învinsă, obligată să plătească mari datorii țărilor învingătoare, nu-i mai rămânea decât posibilitatea unei munci susținute, îndârjite pentru a asigura un minimum necesar vieții, la limita supraviețuirii. Japonezii au avut întotdeauna reputația de oameni harnici, disciplinați și chibzuiți și după o perioadă foarte grea au reușit să vindece rănila lăsate de război

și chiar să ajungă printre cele mai puternice economii din lume. Dar cu ce preț! Numărul de ore de muncă zilnică nu mai era reglementat, muncea fiecare cât mai mult posibil. S-a declanșat o competiție în care excesul era virtute și s-a ajuns la situația că cei mai pătimiși munceau mai multe zile fără să se odihnească. Dar, ca de obicei, fiecare acțiune, bună sau rea, are și consecințe neașteptate. Au apărut cazuri, și nu puține, când oamenii se îmbolnăveau sau chiar mureau la locul de muncă. Fenomenul a atras atenția medicilor care au descris noua patologie, mai ales cardiacă, ca o boală nouă numită de cercetătorii menționați mai sus **Karoshi**, un cuvânt care în limba japoneză înseamnă „moarte în urma suprasolicitării de la muncă”.

Primul caz de sindrom Karoshi, recunoscut oficial în Japonia în anul 1969 a fost cel al unui funcționar de 29 ani, de la serviciul de expediții al unui mare jurnal japonez care a decedat prin stop cardiac, la locul de muncă. Ulterior au apărut numeroase cazuri de sindrom Karoshi, astfel ca în Japonia a fost recunoscută legătura causală dintre numărul mare de ore lucrate și decesul prin stop cardiac.

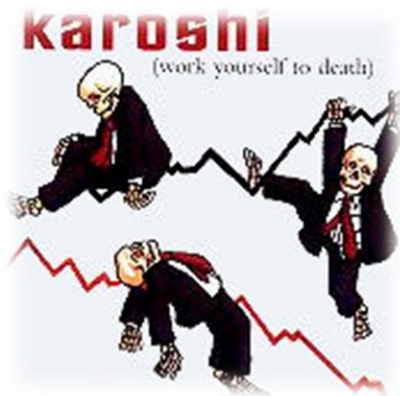
Se consideră că dacă un om a lucrat un număr de 24 ore consecutiv, adică de 3 ori timpul normal de lucru, în ziua precedentă accidentului, sau câte 16 ore de două ori pe o săptămână, poate să fie diagnosticat ca sindrom Karoshi.

În America de Nord și Europa de Vest, mai multe studii au demonstrat ca există o legătură semnificativă între atmosfera tensionată de la locul de muncă (provocată de numărul mare de sarcini și nivelul scăzut al controlului și suportului social) și bolile cardiovasculare.

Ministerul Muncii din Japonia a început să publice statistici despre **karoshi**. Statisticile au înregistrat rezultate diferite, dar se consideră că nu toate cazurile au fost depistate. În anul 2006, în Japonia au fost recunoscute 157 decese și 173 bolnavi gravi cu sindrom Karoshi. În 1992 au fost recensate circa 1000 decese la persoane între 25 și 59 ani, dar se crede că numărul real este în jur de 10000 de victime pe an.

Pentru România nu avem statistici oficiale, cazurile de sindrom Karoshi sunt, probabil, rare, dar există. În presă au fost prezentate mai multe cazuri, dintre care amintim pe cele mai mediatizate.

Cazul Alina Dijmărescu, fiica fostului Ministru Eugen Dijmărescu, decedată într-un hotel din Japonia, unde lucra într-o funcție foarte solicitantă, care impunea multe ore suplimentare. Ea era absolventă a facultății de Relații Economice Internaționale, cunoștea șase limbi și lucrase în trecut pentru Lehman Brothers.

Cazul Carmen Ramona Chiciu, decedată în martie 2010 prin stop cardiac pentru că lucra câte 10 ore pe zi și mai lua de lucru și acasă pentru a-și întreține cei 2 copii. Nu am informații punctuale despre acest caz și nici documente oficiale în legătură cu recunoașterea oficială în România a sindromului Karoshi și a încadrării lui la accidente de muncă.

De asemenea, în urmă cu aproximativ un an și jumătate, o asistentă de la spitalul "Grigore Alexandrescu" din București a făcut infarct de la prea multă muncă. Femeia în vârstă de 42 de ani a făcut infarct la intrarea în gardă. Instituția la care lucra într-un ritm infernal, după cum susțin alte angajate, este chiar cea la care au ajuns la vremea respectivă bebelușii supraviețuitori de la Giulești.

(sursă articol: din scrierile medicului Nicolae Radu)

Prof. Oancea Cristina

SCRIITORI BRAȘOVENI ÎN ȘCOALA NOASTRĂ

Expozițiile de carte, concursurile de poezie, listele cu recomandări de lectură, prezentările power point despre opera și viața scriitorilor sunt unele din activitățile prin care bibliotecarul în colaborare cu profesorii de limba

română din școală încearcă să-i atragă pe elevi spre carte, spre literatură, deși din cauza numeroaselor informații pe care le oferă astăzi internetul, elevii citesc mai mult pentru a se informa și din ce în ce mai puțin de plăcere. Pentru a-i motiva mai mult să citească literatură ne-am gândit că ar fi util și interesant să aducem în rândul lor scriitori din Brașov. De aceea, la nivelul școlii, am inițiat proiectul „Scriitorii brașoveni și cărțile lor”, proiect în cadrul căruia, în fiecare an școlar să prilejuim întâlnirea elevilor cu câte un scriitor local.

Promovarea acestora în rândul elevilor poate deveni o experiență benefică în dezvoltarea interesului lor pentru lectură și în formarea lor intelectuală, elevii având ocazia să descopere un scriitor nu numai prin

intermediul lecturii operelor sale, ci și prin dialogul direct cu el, de a-l descoperi atât ca scriitor, cât și ca om. Totodată, prin acest proiect am încercat să îi familiarizăm pe elevi cu literatura română contemporană, prea puțin întâlnită în manualele de limbă română.

În anul 2013, în 7 iunie, l-am avut ca invitat în Centrul nostru de Documentare și Informare, pe tânărul scriitor brașovean Răzvan Ionuț Dobrică. Pentru această întâlnire, elevi din diverse clase au citit romanul său de debut „Eroi locali”, o carte cu un subiect interesant și atractiv - „fotbalul”, respectiv lumea suporterilor de fotbal. Este o carte antrenantă, plină de umor și din care nu lipsesc nici scenele de „romantism”. La întâlnirea cu scriitorul, elevii au citit pasajele care i-au impresionat cel mai mult, apoi i-au adresat diverse întrebări legate de carte, dar și de viața personală, de motivele pentru care a ales să scrie această carte, de pasiunea sa pentru fotbal și despre multe altele. S-au realizat fotografii, iar la sfârșit a avut loc și o sesiune de autografe.

În 2014, pe data de 23 mai, o altă scriitoare brașoveană a intrat în dialog cu elevii școlii noastre: Cristina Podoreanu. Evenimentul s-a desfășurat tot în CDI-ul școlii. Cartea sa „Luna lui Zeze” a dezvăluit cititorilor elevi o lume mai puțin cunoscută, aceea a motocicliștilor, respectiv a motociclistelor, prin intermediul personajului principal al cărții, „Blondy”. Și de această dată, elevii au adresat întrebări din cele mai diverse și au aflat multe lucruri interesante, mai ales că scriitoarea este ea însăși o mare iubitoare de motociclism.

În concluzie, putem afirma că o întâlnire cu un scriitor poate oferi elevilor multe satisfacții. Contactul direct cu scriitorul cărții citite și conștientizarea de către elevi că sunt contemporani cu scriitorii sunt aspecte care îi pot apropia mai mult de lectură, îi pot ajuta să-și formeze adevărate modele de cultură și conduită morală și nu în ultimul rând îi ajută să comunice mai bine, să interacționeze, să se dezvolte în plan spiritual.

Bibliotecar, Nicoleta Dicu

CHEILE ȘI CASCADELE „ȘAPTE SCĂRI”

În cadrul fenomenului de la Șapte Scări, eroziunea s-a grefat inițial pe conglomerate cretacice și pârâul s-a adâncit epigenetic, generând un relief carstic local, intensitatea adâncirii datorându-se și subsidenței Depresiunii Brașov. Când klippele alcătuite din calcare, stau în fața unui curs, pot rezulta chei spectaculoase, cum este cazul celor numite „Șapte Scări”.

Situate la circa 1000 m altitudine, aceste chei au o lungime de 160 m și corespund unei diferențe de nivel de 60 m. Pârâul Scărilor, afluent al Șipoaiei, formează aici o vale de tip horoabă, aceste chei cu cascade în trepte fiind interesante și din punct de vedere științific, întrucât păstrează urmele evoluției morfologice a întregului masiv. Apa se prăvălește zgomotos în gol, încleștată între pereți abrupți și înalți, scările și podețele amenajate facilitând accesul turiștilor într-o lume fantastică, aflată într-un zbugium continuu.

„Șapte Scări” au fost amenajate pentru prima dată, acum circa 70 de ani de un drumeț localnic, care era și alpinist. Primele studii asupra spectaculosului fenomen carstic îi aparțin lui A. Prox, Reimund Samhammer și Imre Ercsei, primii care s-au gândit ca, prin efort propriu, să faciliteze accesul drumeților în sălbaticile chei. Muncind timp de 14 week-enduri, ei au amplasat primele scări de lemn. Pereții văii sunt în acest sector aproape verticali, foarte apropiați, șlefuiți de permanenta cădere a apei.

De-a lungul primelor patru trepte, firul apei efectuează șase schimbări de direcție, paralele două câte două, aceasta explicându-se prin prezența și direcția diaclazelor din masa calcarelor dispuse într-o rețea rectangulară.

La pătrunderea din amonte în chei, observăm că inițial valea are direcția sud-nord, lățimea dintre pereții laterali fiind de circa 10 m.

Pârâul face apoi un cot brusc, spre nord-vest, formând prima cascadă, cu înălțimea de 3,5 m; valea își păstrează aceeași direcție încă 10 m, revine la direcția inițială, sud-nord, iar în peretele drept apar câteva marmite laterale, suspendate la înălțimi diferite.

În aval, valea prezintă alte schimbări de direcție, apărând a doua, a treia și a patra cascadă, după cea de-a treia ruptură de pantă, marmitele fiind sesizabile și în peretele opus, rezultând că, începând de aici, pârâul a acționat asupra ambilor versanți.

Ultimele trei cascade se succed la distanțe mici, valea prezentând patru schimbări de direcție. Aici se află și cea mai înaltă cascadă, de 15 m, la baza căreia s-a creat o marmită cu adâncimea de 2,5 m. Marmitele laterale și cele din patul albiei s-au format îndeosebi la meandre, în zonele de schimbare a direcției cursului Pârâului Scărilor, acolo unde acțiunea de eroziune fluviatilă și evorsiuinea au fost mai intense. Nivele succesive de marmite laterale, clar conturate, indică tendința continuă de adâncire a Pârâului Scărilor, afluent al văii Șipoaia, adâncire legată de sculptarea

Suprafeței Predeal, de apariția depresiunii subsidente a Brașovului și de succesiunea perioadelor climatice din pleistocen.

Distruse în urmă cu circa 20 de ani, la mijocul deceniului nouă al secolului trecut, de viiturile cauzate de aversele din aprilie, coroborate cu topirea zăpezilor, scările și podețele au fost refăcute din materiale noi și rezistente, de către constructorii de la I.C.I.M. Brașov, ajutați de câțiva studenți inimoși. Viiturile din anul 1998 și prăbușirile de copaci, din perioada 1998-1999 le-au distrus din nou.

Au fost refăcute din nou, în anul 2003, în cadrul unui program complex, atunci când au fost refăcute și scările de la Tamina, a apărut o nouă cabană *Piatra Mare*, un refugiu stil cabană, aval de scări, numeroase mese, bănci, coșuri de gunoi, podețe și balustrade, care dau frumosului masiv aspectul îngrijit al unui adevărat parc natural.

Fenomen cu personalitate proprie în carstul românesc, cascadele în trepte, “Șapte Scări” reprezintă în același timp un sector de cheie, pe panoul de tablă din fața ei, lângă un adăpost amenajat, fiind numită tendențios “Canionul Șapte Scări”.

Pentru a ajunge la ele trebuie urmat drumul forestier care pleacă de la Cabana *Dâmbul Morii*, peste podețul de peste Pârâul Chivei, în amonte pe valea Șipoaia, spre sud, prin porțiuni de pădure și pe o vale tumultoasă, mereu mai îngustă, cu repezișuri și mici cascade, până ce întâlnim pe dreapta un abrupt calcaros și de curând niște trepte cu balustradă, iar pe stânga un stâlp indicator care se îndreaptă spre platoul și vârful *Piatra Mare*, prin Prăpastia Urșilor. Marcat cu bandă galbenă, traseul poate fi parcurs în circa o oră și jumătate de urcuș moderat.

Prof. Picu Rareș

Gândurile unui absolvent

Vartolomei Roxana

Anii de liceu sunt cei mai frumoși. Pe cât de frumoși sunt, pe atât de repede și trec. Trebuie prețuită fiecare zi pentru că altfel, la sfârșit de an, ajungem să plângem pentru fiecare zi pierdută. Peste zece ani mă văd într-un spital, lucrând ca asistentă medicală. Curajul, pentru mine, este să fii tu însuși.

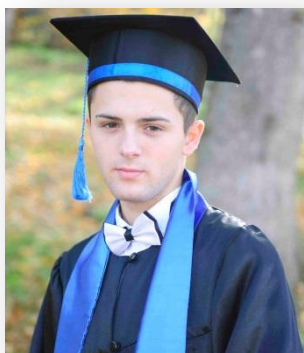

Smău Estera

De când am intrat la Colegiul Tehnic de Transporturi, am cunoscut multe persoane noi.

Anii de liceu au însemnat și înseamnă mult pentru mine, este o perioadă din viața noastră cu care nu ne vom mai întâlni niciodată. Mi-au plăcut toți profesorii care au predat la clasa noastră și sunt mândră că am putut să îi cunosc.

Nu regret nimic din acești ani!

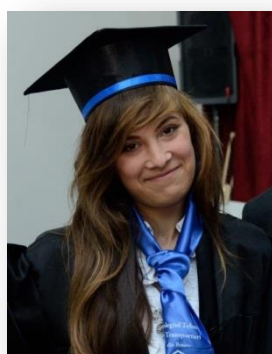
Nișu Andrei

În acești ani am trăit momente frumoase alături de colegi, în cele mai multe cazuri am avut cu toții o bună dispoziție pentru a încheia fiecare zi cu succes.

Despre profesori... fiecare a fost în felul lui, dar tot ceea ce contează este faptul că rămânem cu o părere bună despre fiecare.

Peste 10 ani ... mă văd un programator **IT** care are un job acceptabil ...

Curajul pentru mine este modalitatea de a-ți învinge teama...

Carp Giorgiana

Liceul m-a făcut să trec prin etape unice, dezvoltându-mă ca om.

Datorită colectivului am învățat să iert, să lucrez în echipă și să mă deschid față de persoanele care mă înconjoară.

Albert Andrei

Acești patru ani de liceu au fost minunați; reprezintă o etapă foarte importantă din viața mea, iar între elev și profesor a fost o colaborare foarte frumoasă.

Peste 10 ani ma văd în altă țară.

Curajul pentru mine înseamnă modul în care omul își învinge frica.

Șerban Iulian

Nu pot avea o imagine despre viitor deoarece acesta este imprevizibil, dar cu siguranță nu voi lăsa viața să treacă pe lângă mine.

Curajul pentru mine reprezintă asumarea și îndeplinirea anumitor sarcini indiferent de consecințe...

Tătaru Beatrice

Momentan nu am o imagine de viitor, dar sper să am un viitor bun și să fiu mândră de mine.

Curajul pentru mine înseamnă să ai puterea să recunoști cum ești și să înfrunți răul cu orice preț...

Petre Cristian

În acești ani de liceu pot să spun că am învățat multe lucruri noi și am cunoscut multă lume.

Cel mai mult mi-a plăcut când m-am înțeles cu profesorul de la clasă. Sincer, o să îmi fie dor de câțiva colegi, dar sunt sigur că o să păstrez legătura cu ei.

Peste 10 ani mă văd un om realizat, cu un mare succes în lumea afacerilor...

Pentru mine, curajul înseamnă a-ți învinge teama, de a face diferite lucruri în scopul atingerii obiectivului dorit.

Ciobanu Marius

Eu cred și sper cu tărie că peste un deceniu îmi voi crea un trai cu propriile mele pasiuni și că nu voi fi prins în rutina zilnică care, bineînțeles, este deprimantă și nu poate aduce fericire deplină.

Pentru mine curajul înseamnă puterea de a da piept cu realitatea și de a realiza ceea ce se întâmplă și ceea ce urmează, să fii pregătit să înfrunți totul.

Hăineală Zsolt

Peste zece ani mă văd cu un job bun și desigur să fac ceea ce îmi place.

Curajul este un lucru deloc neglijabil, pentru mine curajul înseamnă să treci peste momentele dificile ale vieții.

Vornicu Denisa

Peste zece ani mă văd la casa mea cu o familie alcătuită din trei persoane. Mi-aș dori pe viitor un loc de muncă stabil ca să mă pot descurca în orice situație.

Curajul nu înseamnă să te iei la pumni de fiecare dată când ai ocazia. Să ai curaj înseamnă să înfrunți realitatea și obstacolele pe care ți le pune viața.

Scrisoare de la absolvenți

Stimate Doamne Directoare,
Stimați Profesori,
Dragi Colegi,

Mă simt onorat și emoționat să mă aflu în fața dumneavoastră în acest moment deosebit. Timpul curge într-un singur sens. Îmi este imposibil ca în câteva minute să vă împărtășesc tot ceea ce a însemnat pentru mine experiența liceului. Colegiul Tehnic de Transporturi a fost locul în care mi-am petrecut patru ani minunați din viață, în care am descoperit cei mai buni prieteni, cei mai devotați și pasionați profesori, cei mai dragi colegi. Aici am realizat că frumusețea, adevărul și prietenia sunt marile valori ale vieții și că mai presus de inteligență stă caracterul.

Stimați profesori, aș dori să vă mulțumesc în numele colegilor mei pentru că ne-ați fost veritabile modele de viață, pentru că ne-ați susținut și ne-ați îndrumat, pentru că ne-ați iertat momentele de rătăcire și, cel mai important, pentru că nu ați ezitat să descoperiți în noi lucrurile bune chiar și atunci când credeam că nu mai avem nimic de oferit.

Dragi colegi, despărțirea este foarte grea, dar întotdeauna un sfârșit e un nou început. Nu încetați să visați, acționați și transformați totul în realitate. Încercați să nu fiți un SUCCES, ci mai degrabă o VALOARE. Păstrați tradiția acestui liceu și mereu să aspirați la rezultate mai bune. Înainte de a pleca vom înmâna cheia succesului celor care ne calcă astăzi pe urme. Vă urăm dragi colegi mai mici, să vă apreciați profesorii, să vă iubiți colegii și să vă bucurați de anii petrecuți într-un liceu în care educația și cinstea sunt promovate.

Nu uitați că, indiferent de rezultatele voastre, educația este ceea ce supraviețuiește după ce tot ceea ce ați învățat a fost uitat!

Lemnaru Vasile, clasa a XII-a C
Șeful promoției 2014

Profesori colaboratori:

Adina Agache
Florin Dobrescu
Loredana Şicoe
Rares Picu
Ancuta Vaida
Crenguta Andone
Elena Banita
Adina Iliescu
Dana Malihin
Cristina Oancea
Nicoleta Dicu

Echipă de redacție

Elevi:

Vasilachi Vasile

Nițu Andrei

Profesori coordonatori:

Cornelia Dobru

Elena Maria Ghenoiu

ISSN 2284-6115

ISSN-L = 2284-6115